

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1878 ΜΕΧΡΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1879.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1879.

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 21 Ἰανουαρίου 1879, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10 π.μ. συνελθόντων εἰκοσιτριῶν ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν Ἐταιρίας εἰς γενικὴν ἐπέτειον συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοὺς κατὰ τὰ εἰθισμένα ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου, μεθ' ὃ παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω ἔκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Κ ύ ρ ο ι .

Περὶ τῶν ἐταίρων πρῶτον, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας, λέγομεν. Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρῶν τῆς Ἐταιρίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι τακτικοὶ ἑννέα. Καθ' ὃ δὲ ἔχει δικαίωμα τὸ Συμβούλιον δυνάμει τοῦ τῆς Ἐταιρίας ὀργανισμοῦ, ὠνόμασε πρὸ μηνῶν τινῶν, ἐρμηνεῦον τὰ πάντων τῶν ἐταίρων αἰσθήματα, καὶ ἓνα ἐπιτίμιον πρόεδρον τῆς Ἐταιρίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ὑπουργὸν W. H. Waddington, ἄνδρα δοκιμώτατον ἐν ἀρχαιολογίαις καὶ ἐξόχως φιλέλληνα, ὅστις καὶ λαβὼν τὸ σταλὲν αὐτῷ δίπλωμα ἔγραψεν ἡμῖν φιλόφρονα ἀπάντησιν.

Ἐκ τοῦ ὄλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων ἐταίρων ἀπέθαναν τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, πέντε. Ὡς ἓνα τούτων ἐπενήθησαμεν πρὸ μικροῦ τὸν

Γεώργιον Καραμάνον, ὅστις κυρίως τῆς Θέμιδος ὧν ὀπαδὸς εἶχε σέβας καὶ πρὸς τὰ τῶν προγόνων μνημεῖα, δι' ὃ καὶ ἦδη ἀπὸ τεσσαρακονταετίας συγκατηριθμεῖτο εἰς τοὺς ἐταίρους τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, γενόμενος καὶ ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς ἰδρυτῶν, πολλὰ δὲ ἔτη καὶ ὡς σύμβουλος αὐτῆς καὶ ταμίας μετὰ πάσης προθυμίας καὶ τιμιότητος ὑπηρέτησε καὶ μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπεχώρησε τοῦ συμβουλίου ἕνεκα τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας του, κατέλιπε δὲ ἀποθανὼν μνήμην χρησίμου ἀνδρὸς εἰς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν πόλιν ταύτην κοινῶς καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν ἰδίως.

Αἱ συνδρομαὶ τῶν τακτικῶν ἐταίρων ἦσαν μέτραι τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὰς καιρικὰς περιστάσεις, αἵτινες παρωχέτευον τὸ ἀργύριον ἀναγκαίως εἰς τὸσαύτας καὶ τηλικαύτας τοῦ ἔθνους χρείας.

Συνδρομὴν κατέβαλον ἐν ὄλῳ ἐταῖροι 110, καὶ δὴ 87 μὲν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 11 δὲ ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 12 δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δὲν περιέχονται τὰ συνδραμόντα σωματεῖα ἧτοι κοινὰ, περὶ ὧν ἐφεξῆς.

Ἐν τούτοις τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους ἀνέβησαν εἰς ἰκανὸν ποσόν, τὸ μὲν ἕνεκα προσφορῶν τινῶν γενομένων ἐκτάκτως καὶ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπετείου χορηγίας, τὸ δὲ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου εἰσπράξεων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσόν τῆς συνδρομῆς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σὺνηθες δημοσιευθῆ ἐν τέλει τῆς Ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν, τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκη, ὅστις δίδει πρὸ ἐτῶν τακτικὴν συνδρομὴν δρ. 560. Ἐκτάκτως δὲ συνδρομὰς προσήνεγκαν οἱ ἐξῆς: ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Α. Ἡφαιστίδης δρ. 1000 (νῦν τὸ δεύτερον), ὁ ἐν Ὁξωνίῳ τῆς Ἀγγλίας Archi-

bald H. Sayce δρ. 150, ὁ ἐν Πειραιεῖ Γ. Τζαννέτος δρ. 128.

Ἔτι μνημονευτέα εἶναι καὶ κοινά τινα ἦτοι σωματεῖα· τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ὅπερ, ὡς συνήθως, προσήνεγκε δρ. 1000 καὶ δῆμοί τινες καὶ ἱεραὶ μοναί. Ἐνῶ πέρυσιν ἐκ τῶν μονῶν οὐδεμίαν εἶχομεν ν' ἀναφέρωμεν ὡς συνδρομητρίαν, ἐκ δὲ τῶν δήμων μόνους τρεῖς, τὸν τῶν Πειραιέων καὶ τὸν τῶν Ἑρμουπολιτῶν, τοὺς ἀπὸ ἐτῶν σταθερῶς ἐκτελοῦντας τὸ καθῆκον τοῦτο, ἔτι δὲ καὶ τὸν τῶν Μυρτουντίων, ἐφέτος τῇ ἐπιμελείᾳ νομαρχῶν τινῶν καὶ ἐπάρχων καὶ ἀρχιερέων, ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου, ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν συνδρομὰς παρὰ 22 δήμων καὶ παρὰ 14 μονῶν.

Ἄν κατορθώσῃ τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον καὶ τούτους τοὺς συνδρομητὰς ὡς ἐμμόνους νὰ διατηρήσῃ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀδιαφοροῦντας νὰ προσελκύσῃ, θὰ ἔχη ἡ Ἑταιρία διαρκὲς καλὸν εἰσόδημα, διότι ἂν ἕκαστον τῶν σωματείων τούτων κατέβαλλεν ἐτησίως συνδρομὴν τινα ἀνάλογον τῆς εὐπορίας του, θὰ συνήγετο ὄχι εὐκαταφρόνητον ποσόν. Ἄλλ' ἂν καὶ κατὰ πόσον θὰ κατορθωθῇ τοῦτο, ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλωμεν, ἀφοῦ βλέπομεν, ὅτι δῆμοί μὲν 20, μοναὶ δὲ 19, περὶ ὧν ἐλάβομεν πρὸ ἕξ ἡδὴ μηνῶν ἐγγράφους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἄλλων διοικητικῶν ἀρχῶν ἀγγελίας, ὅτι ἐνέγραψαν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς των ποσὰ συνδρομῶν, ἀναβαίνοντα ἐν ὅλῳ εἰς δρ. 2021, ἀκόμη δὲν μας τὰ ἐπεμψαν, εἰς δὲ δῆμος, ὄχι τῶν μικρῶν ἢ μεσαίων ἀλλὰ τῶν μεγάλων, καὶ ἔφεςιν ἔκαμεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον κατὰ τοῦ νομάρχου, ὡς ἐπιβαλόντος δῆθεν αὐτῷ βάρος δυσβάστακτον καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐξάλειψιν, ὄχι ἐλάττωσιν, τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Ὡσαύτως τρεῖς μοναὶ τῶν μειζόνων ἔκαμαν ἔφεςιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα ἄγνωστον ἔτι. Λυπεῖται πολὺ τὸ Συμβούλιον τοιαύτας ἀναφέρον γλισχρότητας πρὸς Ἑταιρίαν, ἣτις ἀπὸ ἐτῶν ἡδὴ τόσῃ πρόνοιαν ποιεῖται καὶ περὶ

τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων, διὰ τῆς καθόλου δὲ ἐνεργείας τῆς ὠφελῆ καὶ τιμᾶ ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα.

Ἔργα τῆς Ἑταιρίας ἀρχαιολογικὰ ἔχομεν νὰ καταλέξωμεν τοῦ ἔτους τούτου πρῶτον ἀ ν α σ κ α φ ἄ ς.

Ἐν Ἀθήναις ἐσυνεχίσθη ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους πρὸς νότον τῆς ἀκροπόλεως ἀνασκαφὴ ἐπὶ μῆνας πέντε, μέχρι τῆς 17 Ἰουνίου 1878, ὅτε διεκόπη πρὸς καιρόν, ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον δέον ἔκριεν εἰς ἄλλα ἔργα νὰ τρέψῃ τὴν προσοχὴν του, ἐπανελήφθη δὲ πάλιν τῇ 4 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη ἐξετάθη ἐπὶ μεγάλην γῆς ἔκτασιν ἀπὸ τοῦ ὠδείου τοῦ Ἡρώδου μέχρι τοῦ νοτιοανατολικοῦ ἄκρου τῆς πέτρας τῆς ἀκροπόλεως, γινομένων τῶν ἔργων πρὸ τῆς ἀναδειχθείσης πέρυσιν ἑκατονεξηκονταμέτρου στοᾶς (ἣτις δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ὀριστικὸν ὄνομα, ἀφοῦ σχεδὸν ἀπώλεσε τὸ πρότερον τὸ Εὐμένειον)· καὶ ἐν ταῖς παρόδοις καὶ τῇ σκηνῇ τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, ὡς καὶ νοτιοανατολικῶς αὐτοῦ. Καὶ κατὰ μὲν τὰ δυτικώτερα μέρη τῆς ἐκτάσεως ταύτης τὰ ἔργα ἦσαν μᾶλλον ἀνακαθάρσεις καὶ διαλύσεις ἀχρήστων μεταγενεστέρων κτισμάτων, πρὸς ἀνάδειξιν καλλίονα τῆς στοᾶς καὶ τοῦ θεάτρου, κατὰ δὲ τὰ ἀνατολικά μέρη καὶ χωμάτων στρώματα μεγάλα ἐδέησε νὰ ἀποκομισθῶσιν.

Βραχέως δὲ καὶ μᾶλλον ὑπομνηστικῶς θὰ εἴπωμεν τὰ περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, ἐπειδὴ εἰδήσεις περὶ αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν ἤδη πολλαὶ ἐν τοῖς ἐνταῦθα ἐκδιδομένοις περιοδικοῖς τὸ παρελθὸν θέρος (*). Ἀρχόμεθα δὲ τοῦ λόγου ἀπὸ δυσμῶν.

Πρὸς νότον τῆς σκηνῆς τοῦ Ὁδείου τοῦ Ἡρώδου ἐγένοντό τινες σκαφαί, αἵτινες ἔδειξαν περιεργὰ τινὰ διαλείμ-

(*) Ἴδε Ἀθηναίου τόμ. ζ' σελ. 74—77.

Ἔτι καὶ Mittheilung. d. deutsch. archaeol. Instit. III Jahrg. 2 Heft. Καὶ ἐν τῇ ἐφημερίδι Ὄρα ἐγράφησάν τινὰ ἄρθρα ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας, ἴσως δὲ καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπερ ἡμᾶς διέλαθεν.

ματα λίθων ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ παχέος πωρίνου τοίχου τῆς σκηνῆς, περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ὁποίων δίκαιοι εἶναι ν' ἀποφανθῶσι οἱ ἀρχιτεκτονικοί.

Τὰ δύσμορφα ἐκεῖνα μεταγενέστερα γεμίσματα πολλῶν ἀψίδων τῆς ἑκατονεξηκονταμέτρου στοᾶς ἐξηρέθησαν, καὶ νῦν ἡ γραμμὴ αὐτῶν παρέχει εἰς τὸν θεατὴν εὐαρεστοτέραν ὄψιν ἢ πρότερον. προσεγένετο δὲ καὶ κέρδος γλυπτῶν τινῶν ἢ ἐνεπιγράφων λίθων, οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν ὄντες ἐντετειχισμένοι.

Καθηρέθη μία τῶν τριῶν δυτικωτάτων ἀντηρίδων τῆς στοᾶς ἢ μεσαία, ὡς τὸ ἤξιζε, εὔσα μεταγενέστερον κτίσμα. Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι δύο αἱ ἐπιπροσθούσαι ἔτι τῷ μαρμαρίνῳ τοίχῳ θέλουσι καθαιρεθῆ ἐν χρόνῳ εὐθέτῳ, ὅταν δηλ. πλείονες πεισθῶσι περὶ τοῦ ἀναγκαίου τῆς καθαιρέσεως τῶν χυδαίων τούτων προσκτισμάτων τὰ ὁποῖα ὡς διὰ νὰ ἀπατῶσι τὸν κόσμον ἔχουν ἐπάνω των περιθέον μαρμαρίνον γεῖσον εἰλημμένον ἐξ ἄλλης παλαιοτέρας οἰκοδομῆς καὶ ἀνάστροφα τεθειμένον. Ἄλλ' οὕτω τὸ Συμβούλιον ἀνεκαθεν ἔβαινε εἰς τὰ τοιαῦτα μετὰ περισκέψεως. Πέρυσι δηλ. εἶχον καθαιρεθῆ μόνον αἱ τέσσαρες ὀγκωδέστεραι καὶ ἀσχημότεραι ἀντηρίδες αἱ πρὸς ἀνατολάς, αἱ ὁποῖαι ἀνέδωκαν ἐκ τῶν κόλπων των καὶ οὐκ ὀλίγους γλυπτοὺς καὶ ἐνεπιγράφους λίθους.

Ἡ μαρμαρίνη κρηπίς τῆς στοᾶς διεκόπτετο ἀηδῶς ὑπὸ τὴν ια'. ἐκ δυσμῶν ἀψίδα διὰ τινος γεμίματος ἐκ μεγάλων πωρίνων λίθων ἠνωμένων μὲ κεράμους καὶ τίτανον, ἐνῶ ἐνθεν καὶ ἐνθεν αὐτοῦ ἐφαίνοντο βραχεῖαι παραστάδες μαρμαρίναι δεικνύουσαι, ὅτι ὑπολανθάνει τι ἐκεῖ. Ἐξηρέθησαν λοιπὸν οἱ πώρινοι λίθοι καὶ ἀνεφάνη ἐσωτέρω μαρμαρίνη πλάξ, ὁμοία ταῖς ἄλλαις τῆς κρηπίδος, ἔχουσα δὲ αὐλακὰς τινὰς καὶ τρύπας πρὸς ἀπόρροϊαν τῶν ὑδάτων τῶν κατερχομένων ἐκ τοῦ ἄνωθεν καὶ ὀπίσω τῆς στοᾶς ὑψηλοῦ χώρου, ἐνθα

ὑπάρχει μεγαλόλιθον κτιστὸν τετράγωνον φρέαρ ὅπερ διὰ σύριγγος συκοινωνεῖ μετὰ τοῦ τῆς στοᾶς τοίχου. Εἶχον δὲ εὐρεθῆ παρ' ἡμῶν βεβυσμέναι ἀμμοκονία αἱ αὐλακες καὶ αἱ τρυπαι τῆς μαρμαρίνης πλακῶς, ἀλλὰ τῶρα διανοιχθεῖσαι ποιοῦσι τὸ ἔργον των καθὼς πρὸ αἰώνων, ἐνῶ πέρυσιν ἔτι τὸ ὕδωρ ἔρρεεν ἐξ ἄλλου τινὸς τετραγώνου ἀνοίγματος, πεποιτημένου ἐν τῷ ἀνωτέρω μεταγενεστέρῳ τοίχῳ.

Σπουδαιότερον δέ τι ἀναφέρομεν τὸ ἐξῆς· Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ θεμέλια στοᾶς, προσερειδομένης τῷ νοτιωτάτῳ τοίχῳ τῆς σκηνῆς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ἀφοῦ ἐγένετο τοῦ ἐκεῖ ἐδάφους ἀνακάθαρσις ἐπιμελῆς καὶ τελεία. Ἡ στοὰ αὕτη, ἣτις ἦτο ἀναπεπταμένη πρὸς νότον, παρέσχεν ἥδη εἰς τινὰς ἀφορμὴν λόγων καὶ θέλει ἔτι παράσχει, ὡς ἐλπίζομεν.

Σπουδαῖον καὶ τόδε, ὅτι, ἀφοῦ οἱ ἀνατολικῶς τοῦ θεάτρου μεγάλοι σωροὶ χωμάτων ἀπεκομίσθησαν, ἐφάνησαν οἱ ἐξῶ τοίχοι τῆς ὑποδομῆς τοῦ κοίλου αὐτοῦ ὅποιοι ἦσαν τὸ πάλαι, ὅλως δηλ. ἄλλοῖοι τῶν κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν, διότι ἀντὶ τῆς κανονικῆς ἐκεῖ κυκλοτεροῦς γραμμῆς ἔχομεν ἐδῶ ἀνώμαλόν τινα ζητοειδῆ γραμμὴν, μετὰ τινος σημαντικῆς προεκβολῆς πρὸς ἀνατολὰς. Καὶ ἄλλας δ' ἔχει ἀνωμαλίας τὸ μέρος τοῦτο τὸ ἀνατολικὸν κάτω κατὰ τὴν πρὸς βορρᾶν καμπὴν τῆς ἐξῶ γωνίας τῆς παρόδου, ἃς νομίζομεν ὅτι ἔλλειψις χώρου ὑπηγόρευσε εἰς τὸν παλαιὸν ἀρχιτέκτονα καὶ περὶ ὧν δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα πλειότερον νὰ ἐκταθῶμεν. Θέλει τὰς δεῖξει τὸ συνεκδοθησόμενον τῆ ἐκθέσει ταύτη διάγραμμα.

Ἐν τῇ δυτικῇ δὲ παρόδῳ τοῦ θεάτρου διελύσαμεν, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῇ, συστάδας τινὰς ὀγκώδεις μαρμαρίνας, προσερειδομένας τῷ ἀρχαίῳ πωρίνῳ τοίχῳ, διότι πρὸ πολυλοῦ εἶχεν ἀναγνωρισθῆ, ὅτι ἦσαν αὗται μεταγενέστερα προσκτίσματα καὶ ἴσως διὰ ὀχυρωματικῶς λόγους. Ἀντημεί-

φθημεν δὲ ὄχι μετρίως ἐκ τῶν ἐξαχθέντων αὐτόθεν ἐνεπιγράφων βάρων, ὧν αἱ ἐπιγεγραμμέναι ἐπιφάνειαι ἦσαν ἐπιμελέστατα ἀποκεκρυμμένοι, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἐν παλαιοῖς σχετικῶς χρόνοις τὰ ἔργα ταῦτα ἐγένοντο, ὅτε ἐφρόντιζον ἔτι οἱ ἄνθρωποι καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς εὐπρεπείας, διότι καὶ ἄλλως μετὰ φιλοκαλίας τινὸς ἦσαν ἡρμοσμένοι αἱ συστάδες, δι' ὃ καὶ ἐφείσθη αὐτῶν ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία δεκαπέντε ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἀποκαλύψεως, ἕως οὗ ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ μοιραίου αὐτῶν χρόνου, ὅμως δὲ ὄχι ἀπασῶν ἔτι, διότι ἀφήσαμεν πρὸς τὸ παρὸν δύο ἐξ αὐτῶν δι' ἄλλην εὐκαιρίαν. Ἐκ τῆς καθαιρέσεως ταύτης τῶν συστάδων πρὸς ταῖς ἐπιγραφαῖς προέκυψε ἡ μέλλεινὰ προκύψη καὶ ἄλλο κέρδος, ἡ ἀκριβεστέρα γινῶσις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς διαθέσεως τοῦ μέρους τούτου τοῦ θεάτρου, ἣτις μέχρι τοῦδε ἦτο πολὺ αἰνιγματώδης (*).

Καθηρέθη δὲ καὶ εἰς τῶν χειρίστων μεταγενεστέρων παραλλήλων τοίχων τῆς σκηνῆς, ὁ πρῶτος ὀπίσω τοῦ προσκηνίου (**), οὐδενὸς ὧν ἄξιος. Γενομένων δὲ καὶ ἄλλων τινῶν ἀνακαθάρσεων ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς σκηνῆς, παρετηρήθη καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ τελευταῖος παράλληλος τοίχος πρὸς νότον, ἐκεῖνος ἐφ' οὗ εἶπομεν ὅτι προσερείδετο ἔξωθεν ἡ στοά, ἔχει ἔσωθεν ἐξ σηκίδια (niches) ἀρχῆθεν πεποιημένα ἐν ἀποστάσεσι συμμέτραις, κολοβά δὲ τανῦν ἄνωθεν, πρὸς ποίαν χρῆσιν, ἄδηλον ἡμῖν. Εἶναι δὲ καὶ ἐπεσκευασμένος ὁ τοίχος οὗτος ἐνιαχοῦ. Τὸ δὲ ἐν μέσῳ αὐτοῦ πλατὺ ἀνοιγμα φαίνεται πως ἀρχαῖον.

(*) Λεπτομέρειαί τινες περὶ τῶν παρόδων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς μαρμαρίνων συστάδων, ἐνταῦθα παραλειπόμεναι, ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀθηναίῳ τῆμ. 5'. σελ. 377.

(**) Εἶναι οὗτος ὁ ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι τοῦ θεάτρου, τῷ ἐκδοθέντι ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. β'. περ. πίν. M, ἔχων ἐπάνω του τὰ στοιχεῖα X, Ψ, Φ.

Τὸν δὲ ἀνατολικῶς τοῦ κείλου τοῦ θεάτρου χῶρον τὸν ἱκανῶς ὑψούμενον κατὰ φύσιν καὶ πλησιάζοντα τῇ πέτρᾳ τῆς Ἀκροπόλεως ἔνθα αὕτη κάμπτει ὡς ἀκρωτήριον, ἀνεσκάψαμεν εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν καὶ πέραν τῆς προμνησθείσης ἐκείνης τοίχου προεκβολῆς, χωρήσαντες ἔτι καὶ πρὸς τὰ κάτω, διότι ἠλπίζομεν νὰ εὐρωμέν τι τοῦ ἐκεῖ που ὑποτιθεμένου Ὁρδείου, ἀλλ' οὐδὲν εὐρομεν δυστυχῶς εἰμὴ τειχία ἄσσημα, πιθανῶς λείψανα εὐτελῶν ποτε οἰκίσεων, καὶ λάκκους καὶ φρέατα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ δὲν ἀποβάλλομεν τὴν ἐλπίδα σπουδαίων ἀνακαλύψεων καὶ κατὰ ταῦτα τὰ μέρη, ὅταν ποτὲ, ὡς εὐχόμεθα, εὐκολυνθῇ ἡ Ἐταιρία νὰ ἐξακολουθήσῃ περαιτέρω πρὸς νότον καὶ ἀνατολὰς τὴν ἀνασκαφήν.

Ἀνεσκάψαμεν ἔτι δύο τρία μέρη τοῦ πρὸς νότον τῆς σκηνῆς κατωτέρου καὶ σχεδὸν ἐπιπέδου χώρου. Καὶ πρῶτον ἠθελήσαμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἓνα θεμέλιον τοῖχον ἐκ πωρίνων λίθων, ἀναφανέντα πρὸ ἐτῶν πλησίον τῆς νῦν λεωφόρου καὶ παραλλήλως αὐτῇ χωροῦντα ἐπὶ μέτρα περίπου 40 ἀπὸ δυσμῶν πρὸς τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Παρασκευῆς. Ἡ σκαφή ἔδειξεν ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ὕδραγωγεῖα κεράμεια παλαιὰ οὐκ ὀλίγα, αὐτὸν δὲ τὸν τοῖχον τεθεμελιωμένον εἰς ἱκανὸν βάθος, διότι σώζονται αὐτοῦ 8 τοῦλάχιστον δόμοι λίθων, στρέφοντα δὲ κατ' ὀρθὴν γωνίαν πλησίον τοῦ ἐκκλησιδίου πρὸς βορρᾶν οὕτως, ὥστε τὸ ἐκκλησιδίου μένει ἔξω. Ἴσως δὲν ἦτό ποτε ἐκτισμένος ὁ τοῖχος οὗτος πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἢ μόνον διὰ νὰ συνέχῃ τὸν ὑψηλότερον πρὸς βορρᾶν χῶρον, τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς αὐτοῦ τέρμα, εἰ καὶ δὲν ἐξητάσθη ἀκόμη ἀρκούντως, φαίνεται ὁμως στρέφον κατ' ἀμβλεῖαν πολὺ γωνίαν πρὸς βορρᾶν καὶ εἶναι ἐκεῖ ἐπεσκευασμένον εὐτελῶς. Ἀπωτέρω δὲ πρὸς δύσιν τοῖχοι ἄλλοι εὐτελέστεροι ἐφάνησαν κατὰ μῆκος χωροῦντες μετὰ καὶ ὕδραγωγείων παρομαρτούντων, καὶ τέλος ἐφάνησαν ὄντες εἰς συνέχειάν τινα, ἀλλ' ἴσως ὄχι ὀργανικῆν, πρὸς ἓν κ τ ἰ σ μ α

πάνυ περιέργον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ χεῖλους τῆς λεωφόρου ἦτο τέως κεκρυμμένον. Εἶναι τοῦτο ἐκ λίθων καὶ κεράμων ὀπτῶν τεχνηέντως ὠκοδομημένον, σχήματος καθόλου μὲν εἰπεῖν στρογγύλου, ἔχον δ' ἐν τῷ κέντρῳ ἐξάγωνον μικράν δεξαμενὴν, περίξ δ' ἐν ἀποστάσει τοῖχον χωρισμένον εἰς ἕξ ὡς ὑποθέτομεν ἀντιστοίχους ταῖς πλευραῖς τῆς δεξαμενῆς εἰσοχὰς κογχοειδεῖς, ὧν ἐκάστη πάλιν ἔχει ἀνὰ τρεῖς κόγχας ἥτοι νύμφας (niches), οὐχὶ κατὰ κοινὸν τρόπον κατεσκευασμένας καὶ μεγέθους τόσοσ ὅσον νὰ χωρῇ ἐν αὐταῖς ἀνδρόμηκες ἄγαλμα. Στέγη ἢ θόλος τοῦ κτίσματος δὲν διεσώθη καὶ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὰ πλησίον ὑδραγωγεῖα οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε ἐφάνη σαφῆς, εἰ καὶ τοῦτο μάλιστα προσεδοκᾶτο, διότι φαίνεται ὅτι ἦτο τὸ κτίσμα βαλανεῖον ἢ Νυμφαῖδον τῶν Ῥωμαϊκῶν ἢ Βυζαντινῶν χρόνων. Ἴνα δὲ βεβαιωθῶμεν περὶ τοῦ στρογγύλου σχήματός του, ἦτο χρεῖα νὰ σκάψωμεν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς λεωφόρου, καὶ ἐζητήσαμεν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ παρεκτραπῇ ἐπὶ μικρὸν ἢ γραμμὴ τῆς λεωφόρου, ἀλλὰ δὲν ἐλάβομεν ἀπάντησιν. Σκαφὴ δέ τις, ἣν ἐπὶ τοῦ καταντικρῦ χεῖλους τῆς λεωφόρου καὶ ἐπὶ ἰδιωτικοῦ ἀγροῦ ἐποίησαμεν, ἔδειξε μὲν τοίχους τινὰς δυναμένους πῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνέχεια τοῦ κτίσματος τούτου, ἀλλ' ὄχι μετὰ βεβαιότητος. Ὅθεν καὶ ὡς μὴ ἔχοντες ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, ἐπληρώσαμεν πάλιν τὸν ἀνοιχθέντα βόθρον καὶ κατεκαλύψαμεν τοὺς φανέντας τοίχους, περιμένοντες ἄλλον καιρὸν εὐνοϊκώτερον. Ὅσα δὲ ἐν τῷ πολυκόγχῳ μέρει τοῦ κτίσματος εὔρομεν κινητὰ ἀρχαῖα, βάρη τινὰ ἐνεπίγραφα κτ.τ., ἦσαν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ οὐδεμίαν πληροφορίαν περὶ αὐτοῦ τοῦ κτίσματος ἔδωκαν.

Ἄπας δὲ ὁ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας τοῦ Ὁδείου μέχρι τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Παρασκευῆς ἀνασκαφεῖς χώρος περιεφράχθη προσωρινῶς διὰ αἰμασιᾶς ἐκ λίθων μεγάλων αὐτῆς τῆς ἀνασκαφῆς, μέχρις οὗ, συντελουμένων πασῶν τῶν

ἐν αὐτῷ ἔτι ἀναγκαίων ἀνακαθάρσεων, δυνήθη ν' ἀποφασίση τι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον περὶ εὐπρεπεστέρας καὶ ἀσφαλεστέρας περιφράξεως, ἂν ὁμως ἀρθῆ ἐκ τοῦ μέσου καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη μεγάλη δυσκολία, ἣτις παντοῦ, ὡς μὴ ὄφελε, τὴν Ἑταιρίαν, ὅπου σκάφη, παρακολουθεῖ ὡς ἡ σκιά τὸ σῶμα, ἡ δυσκολία λέγομεν ἢ ἐκ τῆς γειτνιασεως οἰκιῶν καὶ γηπέδων ιδιωτικῶν, εἰσχωρούντων ὡς σφῆνες εἰς τοὺς τόπους τῶν ἀνασκαφῶν ἢ καὶ δημοσίων ὁδῶν καὶ πλατειῶν, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἡ Ἑταιρία ἐξουσίαν καὶ ὧν τὴν ἀπόκτησιν ἢ μεταρρύθμισιν σπανιώτατα κατορθώνει, διὰ τοῦτο δὲ ἀναγκαζομένη ν' ἀφίγη ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπεριφράκτους καὶ ἀπεριποιήτους τοὺς ἀνεσκαμμενους τόπους κατακρίνεται ὡς ἀμελοῦσα νὰ ποιῆ τὸ δέον, καὶ σιγᾶ μὲν τὸ πλεῖστον, ὡς οὐκ ἔχουσα ἐν τῷ στόματι ἐλεγμούς, μελετᾶ δὲ καὶ ἀπεκδέχεται τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ ἀπὸ τινος γενναίου νομοθετήματος, τροποποιούντος οὐσιωδῶς τὴν διαχάραξιν ὁδῶν τινῶν καὶ πλατειῶν καὶ κανονίζοντος τὴν λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἐκχώρησιν γηπέδων μετὰ μετρίαν ἀποζημίωσιν τῶν ιδιωτῶν, χάριν τῆς ἀρχαιολογίας.

Εἰς πάντα τὰ εἰρημένα μέρη τῆς ἀνασκαφῆς, ἐκτὸς τῶν φανέντων κτισμάτων, εὐρέθη πλῆθος ἀρχαίων κινητῶν διαφόρου ὕλης καὶ τέχνης, τὰ ὅποια ἄνευ ἐξαιρέσεως ἦσαν ἀτάκτως παρακεχωσμένα ἢ ἐντετειχισμένα ἐκεῖ ὅπου εὐρέθησαν, οὐδὲν δὲ κατὰ χώραν κείμενον, ὅπου τὸ πρῶτον ἰδρῦθη. Καὶ τινὰ μὲν αὐτῶν βεβαίως εἶχον ριφθῆ ἀνωθεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ἄλλα δὲ ἐκ τῶν κάτω πλησίον τε καὶ μακρὰν κειμένων ποτὲ κτισμάτων, ἔτι καὶ τῶν πέραν τοῦ Ἰλισσοῦ ταφείων, εἶχον μετακομισθῆ ἐν παλαιοῖς ἤδη χρόνοις εἰς τούτους τοὺς τόπους, ἀπλῶς ὡς ὑλικὸν εἰς οἰκοδομὰς ἀθλίας καὶ εἰς ἐπισκευὰς χρησιμεύσαντα, τοῦθ' ὅπερ ἐκ τῆς ποιότητός των ἀσφαλῶς συμπεραίνεται. Καὶ οὕτως ὁμως ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἕκαστον αὐτῶν ἀξίαν καὶ συντελοῦσι πρὸς γινῶσιν

πληρεστέραν τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν προπατόρων ἡμῶν καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν καὶ τέχνης. Ἐκθεσις δὲ περὶ αὐτῶν λεπτομερῆς καὶ ἐκτίμησις εἰδικὴ ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ περιληφθῆ ἔν λογοδοσίᾳ, οἷα ἢ παροῦσα, δίδομεν ὅπως πέ-
 ρυσι καὶ προπέρυσι, ἀπαρίθμησιν τῶν εὐρεθέντων τούτων
 κινητῶν κατὰ εἶδη, ἐξηγημένην ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῶν
 ἀνασκαφῶν.

Εὐρέθησαν λοιπὸν ἀπὸ τῆς 16 Ἰανουαρίου 1878 μέχρι
 τῆς 17 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς 5 Δε-
 κεμβρίου μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς καὶ ἔτους τάδε.

Λίθινα.

Α'. Γλυπτὰ

περιφερῆ (ἐν οἷς καὶ ἐν Αἴγυπτιακὸν εἰδῶλιον κατα- κεκαλυμμένον μὲ ἱερογλυφικὰ καὶ ἄλλα μορφώ- ματα)	107	
ἀνάγλυφα διάφορα	14	
» ἀναθηματικά τῶ Ἀσκληπιῶ	2	
ἀρχιτεκτονικὰ μέλη	51	
σκεύη διάφορα	14	188

Β'. Ἐπιγραφαί

ψηφίσματα	14	
ταμιακαὶ ἀναγραφαι	2	
ἀγωνιστικαὶ ἢ χορηγικαὶ	4	
κτισμάτων ἐπιγραφαὶ ἢ ὄροι	2	
ἀναθηματικαὶ (ἐν αἷς δύο τῶ Διονύσῳ)	9	
τιμητικαὶ	40	
ἐπιτύμβιοι (ἐν αἷς δύο Χριστιανικαὶ)	17	
ἀδιάγνωστα εἰσέτι ἐπιγραφῶν τεμάχια	23	81

Γ'. Νομίσματα

ἀργυροῦν Τουρκικὸν	1	
χαλκᾶ (τὰ πλείστα Ἑρωμαϊκὰ καὶ Βυζαντινὰ)	47	48

Δ'. Διάφορα ἄλλα πράγματα

χρυσᾶ	2	
χαλκᾶ	6	
ὕαλινον	1	
ὀστεῖνον	1	
πήλινα· λύχνοι	7	
ἀγγεῖα ἢ τεμάχια αὐτῶν	9	
κωνικὰ καὶ ἀρτοποιῆ διατήρητα	4	
κέραμοι διάφοροι	18	
λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι	6	54
Τὸ ὅλον κομμάτια		371

Ἄν δὲ τὸ ὅλον τοῦτο πρὸς εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερον τοῦ πέρυσιν ἢ προπέρυσιν συναχθέντος, ἐνθυμητέον, ὅτι μόλις ἕξ μηνῶν ἐργασίας εἶναι εὐρήματα ταῦτα, οὐχὶ δώδεκα, ἔπειτα ὅτι κατὰ μέγα μέρος οἱ τόποι, ἐν οἷς τὰ εὐρεθέντα ταῦτα εὐρέθησαν, εἶχον ἤδη πρότερον μέχρι τινὸς ἀνασκαφῆ πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, ἰδίως οἱ περὶ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου καὶ οἱ πρὸς τὴν λεωφόρον· ὅμως δὲ καὶ οὕτω ἀνέδωκαν οἱ τόποι οὗτοι πάνυ ἀνελπίστως τὰς τελευταίας τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέρας, πρὸς τισιν ἄλλοις περιέργοις, μάλιστα γλυπτὰ τινὰ ἔργα ἀξιόλογα, δύο κεφαλὰς μεγάλας Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων (*) ἱκανῶς διατηρουμένας καὶ ἓνα κορμὸν κολοσσιαίου Σειληνοῦ (ἀπὸ τοῦ κάτω χεῖλους καὶ τῆς γενειάδος μέχρι μέσων τῶν μηρῶν), ἕξ ἐκείνων τῶν ποτὲ ἢ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου κοσμοῦντων ἢ μᾶλλον ἴσως τὴν κατὰ νῶτον τῆς σκηνῆς στοάν, περὶ ἧς εἶπομεν πρὸ μικροῦ. Ἐγένοντο νῦν Σειληνοὶ, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ θεάτρου ἀνασκαφῆς μέχρι τοῦδε εὐρεθέντες, οἱ πάντες ἕξ, καὶ εἶναι δύο μεγεθῶν, πρώτου καὶ δευτέρου, τριῶν δὲ σχημάτων, ὡς ὄντες ἀνευ βλάβης τῆς καθόλου οἰκογενειακῆς ὁμοιότητος, ἐρρυθ-

(*) Περὶ τούτων βραχέα τινὰ ἐγράφησαν ἐν Ἀθηναίου τόμ. ζ'. σελ. 290.

μισμένοι διαφόρως κατὰ τὰς χρείας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, εἰς ἣν ὑπηρετοῦν. Εἷς δὲ μόνον αὐτῶν σώζει τῶρα τὴν κεφαλὴν ὀλόκληρον. Πλὴν δὲ τῶν μεγάλων ἐξ κορμῶν ὑπάρχουσι καὶ ἔνδεκα ἄλλα μείζονα ἢ ἐλάσσονα τεμάχια σκελῶν καὶ βραχιόνων, τὰ ὅποια συνηγάγομεν ἐσχάτως πάντα ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τοῦ θεάτρου.

Ἡ μελέτη τῶν ἀξιοπεριέργων τούτων ἔργων τῆς γλυπτικῆς, ὄντων πάντων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης πᾶνυ καλῆς, δὲν ἔγινε, καθ' ὅσον ἠξέυρομεν, μέχρι τοῦδε τελεία παρὰ τῶν ἀρμοδιῶν καὶ εἶναι ἐλπίς, ὅταν ποτὲ γίνῃ δεόντως, νὰ παράσχη οὐσιώδη πορίσματα διὰ τὴν τῆς πόλεως οἰκοδομικὴν ἱστορίαν ὡς καὶ τὴν τῆς τέχνης (*). Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν συνεπληρώθη ἀκόμη ὁλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ποτὲ ὑπαρξάντων ἐδῶ Σειληνῶν. Θὰ ἦσαν, ὡς ἐκ τεκμηρίων τινῶν εἰκάζομεν, πλείονες ἀρχῆθεν, καὶ ὄντως ἄπορον καθίσταται, πῶς ὁ Πausanias ὁ τὸν β'. μετὰ Χρ. αἰῶνα ἰδὼν καὶ περιγράψας ὅπως οὖν τὸ θέατρον, δὲν ἠξίωσε νὰ μνημονεύσῃ αὐτῶν, ὄντων τοιούτων καὶ τηλικούτων, διότι δυσπαράδεκτον πᾶνυ τὸ νὰ ὑποθέσῃ τις αὐτοὺς κατασκευασθέντας μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ περιηγητοῦ, καὶ λοιπὸν ῥητέον ἢ ὅτι ἀπεσιώπησεν αὐτοὺς, ὅπως ἀπεσιώπησε δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ τὴν Πνύκα καὶ τὸ Λεωκόριον καὶ τὴν Ἀττάλου στοᾶν καὶ τὸ ὠρολόγιον τοῦ Ἀνδρονίκου καὶ τὸ κτίσμα τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος καὶ τὸν ναὸν τῆς θεᾶς Ἐρῆς καὶ τινὰ ἄλλα, ἢ ὅτι ἐν τῷ περὶ τοῦ θεάτρου κεφαλαίῳ χάσμα τι θὰ ὑπάρχει τοῦ κειμένου, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συγγραφῆς ταύτης κριτικοὶ τινες παραδέχονται χά-

(*) Ἡ μόνη, ὅσον ἠξέυρω, πραγματεία περὶ ἐνὸς τῶν Σειληνῶν τούτων εἶναι ἡ τοῦ Eug. Piot ἐν Comptes rendus de l'Acad. des inscr. 1869, p. 23, et s. ὅστις λέγει, ὅτι τέσσαρας Σειληνοὺς ἐν τῷ Λούβρῳ τῶν Παρισίων καὶ ἓνα ἐν Στοχόλμῃ ἀνεγνώρισεν ὡς ὁμοίους τῷ ἐν Ἀθήναις, ὅθεν καὶ εἰκάζει, ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν πάντες κατάγονται.

σματα. Ἄλλ' ἄς μεταβῶμεν εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἄλλων ἔργων τοῦ ἔτους.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μυκῆναις κατ' ἑξακολούθησιν τῆς ἀπὸ πέρυσιν, ἦν ἡ Ἐταιρία εἶχεν ἀναλάβει, ἵνα συμπληρώσῃ δεόντως τὸ ἔργον τοῦ δόκτορος Σχλείμανν τοῦ πρώτου ἀνακαλύψαντος ἐκεῖ τὰ πασίγνωστα ἤδη καταστάνατα τῶν παναρχαίων χρόνων μνημεῖα. Διήρκεσαν μῆνας τινὰς εἰς διάφορα μέρη ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Π. Σταματάκη ἐργασίαι, ὧν ἡ ἔκθεσις ἐν καιρῷ θέλει δημοσιευθῆ. Ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα τόγε νῦν ἀναφέρομεν τὴν γενομένην ἀνακάθαρσιν τῆς μακρᾶς εἰσόδου ἧται τοῦ δρόμου τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως, δι' ἧς ἀνακαθάρσεως πρῶτον νῦν ἐφάνη τὸ ὅλον σχῆμα καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ τέως ἀτελῶς γνωριζομένου κτίσματος καὶ ἤλθαν εἰς ὄψιν τῶν ἀρχαιολόγων καὶ οὐκ ὀλίγα καὶ σημαντικὰ τεμάχια τοῦ ποτὲ πολυτελοῦς αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ κόσμου, τὰ ὅποια, μετὰ καὶ τῶν εἰς Λονδῖνον καὶ Μόναχον ἤδη πρῶην ἀπαχθέντων, παρέχουσι νῦν πληρέστερα τὰ στοιχεῖα τῆς αὐτοῦ ὀργανικῆς μορφῆς εἰς τοὺς φιλοτιμουμένους νὰ ἀνερευνῶσι τὰς κατὰ τέχνην ἰδέας τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν, Περιέφραξε δὲ ἡ Ἐταιρία καὶ διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων τὴν εἴσοδον τοῦ δρόμου τούτου ὡς καὶ τὴν πύλην τῶν λεόντων, ἔργα τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ ἐποθοῦντο καὶ νῦν ἐτελέσθησαν. Ὅσα δὲ ἐν ταῖς διαφόροις ἐργασίαις εὑρέθησαν κινήτὰ ἀρχαῖα, καὶ τινὰ ἐκ τῶν ἤδη πρότερον γενομένων γνωστῶν, οἷον αἱ μεγάλαι πύριναι πλάκες τοῦ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κυκλικοῦ τῶν τάφων ἔρκους, αἱ ἔχουσαι τὰ ἀρχαῖα ἀνάγλυφα, ταῦτα πάντα πληρώσαντα 27 κιβώτια ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ ἠνοίχθησαν μὲν καὶ ἐξετέθησαν προχειρῶς ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἐξετελέσθη πάντων ἡ ὀριστικὴ ἐν θήκαις τοποθέτησις. Ἐδαπανήθησαν δραχμῶν ἑννέα χιλιάδες καὶ πλέον.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐνὸς παναρχαίου τάφου παρὰ

τὸ Ἡρατεῖον, βορειοδυτικῶς τῶν αὐτοῦ ἐρείπιων. Εἶχε γνωσθῆ ἡ ὑπαρξίς του ἤδη ἀπὸ τοῦ 1872, ὡς ἐν τινι τῶν προηγουμένων λογοδοσιῶν εἶπομεν, νῦν δὲ ἐξετελέσθη ἡ ἀνασκαφή του ἀπὸ 26 Μαρτίου ἕως 6 Μαΐου 1878 δαπάνῃ τῆς Ἐταιρίας διὰ τοῦ ἐφόρου Π. Σταματάκη, ὅστις τὴν πρὸς τὴν Ἐταιρίαν σταλεῖσαν μακρὰν περὶ τούτου ἔκθεσιν ἐδημοσίευσεν ἤδη πρὸ δύο μηνῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῳ περιοδικῷ τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος (*), προσθεὶς καὶ κατάλογον πάντων τῶν εὑρεθέντων κτερισμάτων καὶ πίνακα, ἐν ᾧ τὸ σχέδιον τοῦ τάφου καὶ εἰκόνες τινῶν ἐκ τῶν εὑρεθέντων ἀρχαίων. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ὁ τάφος οὗτος γενικῶς εἶπαι εἶναι ὅμοιος τῷ θησαυρῷ τοῦ Ἀτρέως, ἀλλὰ μικρότερος καὶ εὐτελέστερος τὴν κατασκευὴν, πάντως ὅμως περίεργος διὰ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς ἀναλογίας ἃς παρέχει πρὸς τοὺς ἐν Μυκήναις καὶ Σπάτα τάφους καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς κτερίσματα.

Τετάρτη τις ἀνασκαφή ἐν Ναυπλίῳ ἐπεχειρήθη τὸν παρελθόντα Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον, ἀλλὰ δὲν ἐπρωχώρησεν, ἔνεκα κωλυμάτων, τὰ ὅποια παρενέβαλον ἰδιωταί, ὡς συνήθως τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας.

Ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς κλιτύος τοῦ Παλαμηδίου σπηλαιά τινα μικρὰ ἐν τῇ πέτρᾳ λελαξευμένα, γνωστὰ εἰς πάντας τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ξένους περιηγητάς, μόνον δὲ διεφώνουν οὗτοι, ἂν εἶναι ταῦτα τὰ ὑπὸ Στράβωνος (8, 6) ὡς ἐκεῖ ὑπάρχοντα ἀναφερόμενα «Κυκλώπεια σπήλαια καὶ ἐν αὐτοῖς οἰκοδομητοὶ λαβύρινθοι» ἢ ἂν ἐκεῖνα ζητητέα ἀλλαχοῦ, ἐπειδὴ τὰ ὑπάρχοντα δὲν παρουσιάζουσιν ὑπογείους διόδους ἐπιδεχομένους τὸ ὄνομα λαβυρίνθων. Ἀλλὰ τὸ παρελθὸν θέρος τὸ μὲν ἐκ τύχης τὸ δὲ ἐκ προ-

(*) Mittheil. d. deutsch. arch. Instit. III Jahrg. 3tes Heft. σελ. 271—286.

θέσεως εἶχον γίνεαι παρὰ διαφόρων σκαφαί τινες εἰς τὰ σπήλαια ταῦτα καὶ εἶχον εὐρεθῆ τινα ὁστὰ ἀνθρώπων καὶ συντρίμματα ἀγγείων. Ὅθεν ὁ ἐκ τῶν τῆς Ἑταιρίας συμβούλων Εὐθ. Καστόρχης διατρίβων κατὰ μῆνα Λύγουστον ἐν Ναυπλίᾳ ἐκρίνε καλὸν νὰ ποιήσῃ διὰ σκαφῆς ἐρεύνας εἰς τινα ἐξ αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐφάνη, ὅτι ἐν γένει τὰ φαινόμενα ταῦτα σπήλαια ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ σχέδιον τοῦς ἐν Σπάτα παναρχαίους τάφους μετὰ δρόμων ἢ εἰσόδων, καὶ ὅτι ἦσαν σεσυλημένοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρόνοις. Ἀναχωρήσας δὲ μετὰ δύο ἡμέρας ἀνέβηκεν εἰς τὸν ἐκεῖ Ἴω. Κονδάκην δικηγόρον τὴν περαιτέρω ἔρευναν, ὅστις καὶ τὴν ἐξετέλεσεν ἐφ' ἡμέρας τινὰς καὶ ἐκθεσιν περὶ τοῦ ἔργου ἔπεμψεν εἰς Ἀθήνας καὶ τὰ εὐρεθέντα κτερίσματα καὶ ὁστὰ νεκρῶν ὡσαύτως· ταῦτα δὲ παρατεθέντα τοῖς ἐκ Σπάτα ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ εὐρύνουσι τὸν ὀρίζοντα τῶν ἀρχαιολογικῶν γνώσεων διὰ ἀντιπαραβολῆς καὶ ἄλλως. Λεπτομέρειαι περὶ τοῦ ἔργου τούτου παρὰ τοῦ Εὐθ. Καστόρχη καὶ ἡ μνησθεῖσα ἐκθεσις τοῦ Κονδάκη ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ἔνθα καὶ σχέδια δύο τάφων καὶ εἰκόνες τινῶν ἐκ τῶν εὐρεθέντων κτερισμάτων, οἷον εἰδωλίων πηλίνων, ἀγγείων κτλ. Μετὰ ταῦτα ἡ Ἑταιρία ἠθέλησε νὰ ἐκτείνῃ ἐπὶ πλέον τὰς ἐρεύνας διὰ τοῦ ἐφόρου Σταματάκη καὶ τότε οἱ ἔχοντες ἐπὶ τῶν τόπων ἀξιώσεις κυριότητος ἠναντιώθησαν, καὶ τὸ πρᾶγμα μένει οὕτω ἀκόμη. Ὁ δὲ Σταματάκης κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἑταιρίας ἐτράπη εἰς ἄλλο ἔργον.

Εἰς κάθαρσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου τῆς παρὰ τὸ Κεφαλάρι Ἀργους ἀρχαίας πυραμίδος καὶ μετὰ ταῦτα εἰς περιουναγωγὴν τῶν ἀρχαίων τῶν διεσκορπισμένων ἐν Ἀργεὶ καὶ τοῖς περιχώροις καὶ μετακόμισιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκεῖ δημοτικὴν συλλογὴν. Ἐγένοντο ταῦτα κατὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας τοῦ ἔτους, καὶ ἐκθεσις περὶ αὐτῶν θέ-

λει ἐν καιρῷ ὑποβλήθη εἰς τὸ Συμβούλιον παρὰ τοῦ ἐπιστατήσαντος, ὅστις ὅμως τοῦτο ἐδήλωσε προχείρως περὶ τῆς πυραμίδος, ὅτι «ἐν αὐτῇ οὐδὲν σημεῖον τάφου εὐρέθη, μόνον ἐν τῷ μέσῳ περιπόου αὐτῆς εὐρέθη λίθος μετὰ μεγάλης κοιλότητος, ἐν εἴδει βωμοῦ, ἐξ ἐκείνων οἷτινες εὐρίσκονται εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος» (*).

Ἐπισκευὴν ἀρχαίου κτίσματος ἀναγκαίαν καταστάσαν πρὸ πολλοῦ καὶ ἀποφασισθεῖσαν, συντελεσθεῖσαν δὲ τὸ ἔτος τοῦτο ἔχομεν ν'ἀναφέρωμεν τὴν τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ ὑπὸ τὴν Πινακοθήκην· συνετέλεσε δὲ αὐτὴν τὸ Συμβούλιον κατὰ σχέδιον τοῦ συναδέλφου ἡμῶν ἀρχιτέκτονος Λυσάνδρου Καφταντζόγλου, ὅστις κατὰ τὸ εἰκὸς ἐτήρησεν ἀκριβῶς τὴν ἀρχαίαν γραμμὴν καὶ τὴν τεχνοτροπίαν τῆς οἰκοδομίας, μεταχειρισθεὶς καὶ τινὰς τῶν σφοτέρων ἀρχαίων πωρίνων πλίνθων τῆς γωνίας ὅπου τοῦτο ἦτο δυνατὸν, πρὸς τεκμηρίωσιν πλείονα τοῦ ὅτι ἐν τῇ ἐπισκευῇ δὲν ἔγινε παρέκκλισις τῆς ἀρχαίας γραμμῆς οὔτε χρήσις ἀλλοίου ὕλικου (**). Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δραχμαὶ 6119,75. Ἐτι ἐδαπανήθησαν εἰς ἀλλοίας τινὰς ἐπισκευὰς, γινομένας ἀναγκαίας σχεδὸν καθ' ἕκαστον ἔτος, τὰς τῶν αὐλογύρων τῆς Ἀττάλου στοᾶς καὶ τῶν περιοχῶν τοῦ Κατηφόρη καὶ τῶν Γιγάντων δρ.140,25.

Ἄγοραὶ δὲ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν

(*) Περιγραφή τῆς πυραμίδος ταύτης λεπτομερῆς, καθ' ὅσον ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ τοῦτο ἄνευ ἐρεύνης διὰ τῆς σκαπάνης καὶ ἄνευ ἐξαγωγῆς τῶν ἐν αὐτῇ χωμάτων, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ross ἐν τῷ βιβλίῳ *Reisen u. Reiserouten durch Griechenland. I ter Theil. Reisen im Peloponnes*, τῷ ἐκδοθέντι τὸ 1841 ἐν Βερολίῳ, ἐν σελ. 141—144, ἐνθα καὶ σχέδιον τοῦ κτίσματος καὶ εἰκῶν.

(**) Τὸ ὕλικόν τῶν πωρίνων πλίνθων ἐλήφθη ὅλον ἐκ τῶν τοῦ καθαιρεθέντος μεσαιωνικοῦ τῆς Ἀκροπόλεως πύργου καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐρείπιοις τοῦ Ἀσκληπιείου καὶ πρὸς τὸ θέατρον σποράδην κειμένων. Πάντες δὲ οὗτοι ἦσαν λίθοι παλαιότερων κτισμάτων.

πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὄχι μεγάλα, ὡς ἄλλοτε. Ἀντὶ δραχμῶν 2627, 10 ἠγοράσθησαν ἀρχαῖα πολλὰ μὲν, μικρὰ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὄντα διαφόρου ὕλης καὶ ποιότητος, περὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι εὐκαιρὸν νὰ εἴπωμέν τι ἐνταῦθα. Ὀλίγας ὁμῶς λέξεις λέγομεν περὶ μιᾶς ἀγορᾶς ἀρχαίων τῆς Μήλου γλυπτῶν ἀξίων λόγου γενομένης ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ τῆς Ἑλλάδος Μουσείου, εἰς ἣν ἀγορὰν προθύμως συνετέλεσε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας. Τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν ἰδιωτικῷ τινι ἀγρῷ εὐρεθέντων ἀρχαίων καὶ γνωμάτευσιν περὶ τῆς τιμῆς των. Προκατέβαλε δὲ ὕστερον ἡ Ἑταιρία ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν δραχμῶν 27 1/2 χιλιάδων, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἀπολάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους τοῦ ἐφεξῆς ἔτους. Ἐν τοῖς ἀγγρασθεισιν ἐξέχει ἀγαλμα Ποσειδῶνος, μεγέθους ὑπὲρ τὸ φυσικόν, ὅπερ ὅταν προσεχῶς μετακομισθῇ εἰς Ἀθήνας, θὰ εἶναι, νομίζομεν, ἐν τῶν καλλιόνων τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Ὑπάρχει δ' ἐλπὶς ἀντὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ νὰ εὐρεθῶσιν ἔτι ἐν τῷ συναγορασθέντι μετὰ τῶν γλυπτῶν ἐκείνων ἀγρῷ καὶ ἄλλα ἔργα τέχνης, ὁπόταν ἡ Κυβέρνησις ἢ ἡ Ἑταιρία εὐκολυνθῇ νὰ κάμῃ αὐτοῦ ἀνασκαφὴν.

Ἀνοίγει δὲ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ διὰ τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσας δις τῆς ἐβδομάδος (*) παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας. Ἀλλὰ τὸ Μουσεῖον ἡμῶν τοῦτο ὑπερεπληρώθη ἤδη, ὡς τὸ εἴπομεν καὶ πέρυσι, ὃν καὶ ἄλλως στενό-

(*) Δευτέραν καὶ τετάρτην ἀπὸ ὥρας 2—4 μ. μ. τὸν χειμῶνα, τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

χωρον και τας διαιρέσεις των δωματίων έχον ὄχι καταλήλους και ἐπιτηδείας πρὸς τὴν παρά τοῦ ὑπηρετικοῦ εὐκολον ἐπιτήρησιν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἐθνικὸν Μουσεῖον, εἰς ὃ πολλὰ τινὰ τῶν τῆς Ἐταιρίας ἀρχαίων προπέρουσι μετεχομίσαμεν και ἠλπίζομεν ὅτι και πάλιν εἰς αὐτὸ δυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν, μένει ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἀτελὲς ἐξ ἀπορίας χρημάτων. Ὅθεν τὸ ἔτος τοῦτο μόνον λίθινά τινὰ ἀρχαῖα τῶν ὄχι λεπτοφυῶν ἐξαγαγόντες ἐκ τῶν ὑπογείων τοῦ Βαρβακειοῦ τῶν ἤδη ὑπερπληρωθέντων μετεχομίσαμεν εἰς τὴν ὕπαιθρον αὐλὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἐκόντες ἀέκοντες. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἄπορον, πῶς δὲν εὐρίσκεται τις εὐπορος ἀνὴρ νὰ ζηλώσῃ τὴν δόξαν τοῦ μακαρίτου Δ. Μπεναρδάκη και νὰ συνεχίσῃ και ἀποτελειώσῃ τὸ ἔργον του, καθὼς εὐρέθη διάδοχος εἰς τὴν τριαύτην φιλοτιμίαν τοῦ Τσοῖτσα και τοῦ Στουρνάρη ὁ Γ. Ἀβέρωφ. Ἀλλ' ἄς ἐλπίζωμεν, τώρα μάλιστα, ὅτε και αἱ τῆς Ὀλυμπίας ἀνασκαφαὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρασκευάσῃ ὡς τάχιστα ἐνταῦθα χῶρον πρὸς ἀξιοπρεπῆ ἀπόθεσιν τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων ἀριστουργημάτων τοῦ Παιωνίου, τοῦ Ἀλκαμένους, τοῦ Πραξιτέλους. Ἀφοῦ δὲ χάριν τούτων πρὸς ταῖς μεγάλας τῆς Γερμανίας δαπάναις δαπανᾷ και τὸ δημόσιον Ἑλληνικὸν ταμεῖον περὶ τὰς 15 χιλ. δραχμῶν ἐτησίως, δίκαιον φαίνεται ἡμῖν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν και ἡ τῶν ἰδιωτῶν ἐλευθεριότης.

Τὸ δὲ ἄλλο Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, τὸ ἰδίως περιλαβὸν τὰ Μυκηναῖα και Σπαταῖα ἐσχάτως δὲ και τὰ ἐκ Ναυπλίας ἀρχαῖα, γίνεται ὅσον οὐπω εὐπρεπέστερον, ἀφοῦ πρὸ μικροῦ παρεσκευάσθησάν τινες θῆκαι και ἄλλαι ἔτι παρεσκευάζονται πρὸς ὑποδοχὴν τῶν πολλῶν ἄλλων ἀρχαίων τὰ ὅποια αἱ τελευταῖαι ἀνασκαφαὶ ἀνέδειξαν. Ἡ εἰς αὐτὸ εἴσοδος ἐγένετο και τοῦτο τὸ ἔτος

ὅπως πέρυσιν ἔκανονίσθη, τρὶς τῆς ἑβδομάδος, ἅπαξ μὲν ἐλευθέρα, δις δὲ ἀντὶ τιμῆς εἰσιτηρίου. Εἰσεπράχθησαν δὲ καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δραχμαὶ 1095.

Τὰ δὲ Μουσειακὰ ἔξοδα, τὰ εἰς συγκολλήσεις, ἰδρύσεις, μετακομίσεις, κατασκευὴν θηκῶν, ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐργαλείων καὶ ἄλλα, ἀνέβησαν τὸ ἔτος τοῦτο εἰς δρ. 4, 606.80, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ, ὅτι τὸ Συμβούλιον ὁσημέραι ἐπιλαμβάνεται τῶν ἔργων εὐθετήσεως γενναιότερον ἢ προτοῦ. Ἰδίως δὲ αἱ τόσον ἀναγκαῖαι συγκολλήσεις ἀγγείων καὶ ἐπιγραφῶν πολυκομμάτων ἐπροχώρησαν τὸ ἔτος τοῦτο μεγάλως. Ῥητέον δὲ, ὅτι ἐν μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου, δρ. 758.50, ἔδαπανήθησαν εἰς διασκευὴν ἐνὸς δωματίου ὄντος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τοῖς ἀπομάχαις φύλαξιν, ὅπου ἐκρίθη καλὸν νὰ ἀποτεθῶσι προσωρινῶς τὰ μικρότερα ἐκ τῶν τοῦ Ἀσκληπείου ἀρχαίων καὶ ὅσα ἄλλα βλάπτονται πλειότερον, ἐκκεῖμενα εἰς τὸ ὑπαιθρον.

Δωρεαὶ ἀρχαίων εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖον ἐγένοντο τινες καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα παρὰ διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχῶ κατοικούντων (εἰς ὁμογενῆς μᾶς ἐνθυμήθη καὶ ἐκ Κωνσταντίας τῆς παρὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον). ὦν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῇ, ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἅς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἑφημερίδας τῆς πρωτευούσης. Ἄλλ' ἂν θέλωμεν δωρεὰς πολλῶν καὶ πολυσημάντων καλῶν ἀρχαίων, πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ ἀποτελειωθῇ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Μουσείου (ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ πρὸ μικροῦ ρηθέντα, ἀναγκάζοντος ἡμᾶς τοῦ πράγματος)· καὶ πρέπει νὰ ὀρισθῶσι καὶ ποσὰ ἐπαρκῆ, ἐξ ὧν νὰ παρασκευάζωνται διηγεκῶς θέσεις καὶ θῆκαι ὅχι εὐτελεῖς πρὸς εὐπρεπῆ ἔκθεσιν τῶν καλῶν· διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε πρὸ 18 ἐτῶν τὸ εἴπομεν ἐν τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ, ἡ φιλοτιμία τῶν δια-

τιθεμένων να κάμνωσι δωρεάς Ἑλλήνων εἶναι μὲν πολλή, ἀλλ' εἶναι φιλοτιμία· οὐδεις ἀνέχεται ἀποξενωθείς ἀγαπητὸν αὐτῷ καλὸν ἀγγεῖον ἢ ἐκλαμπρον προτομήν, τὰ ὅποια περιεῖπε καλῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ, τῷ τιμιωτάτῳ μέρει τοῦ οἴκου του, να ἴδῃ αὐτὰ ἔπειτα ἐν ἀτιμίᾳ πολλῇ καὶ σκότῳ τεθειμένα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπερβριμμένα ἐντὸς τῶν νῦν λεγομένων Μουσειῶν μας· καὶ ταῦτα λέγομεν πεπειραμένοι τῶν διαθέσεων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν οὐδὲ κακίζομεν πάνυ τὸν τρόπον αὐτῶν τοῦτον. Λυπούμεθα μόνον, ὅτι ἐκ τούτου πολλὰ τῶν παρ' ἰδιώταις ἀρχαίων ποικίλας περιπετείας ὑφίστάμενα διασκορπίζονται καὶ ἀπόλλυνται διὰ παντὸς τῇ ἐπιστήμῃ. Κτίσε Μουσεῖον, ἐλέγομεν τότε καὶ ἐπαναλέγομεν τώρα, κτίσε Μουσεῖον, καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἴδῃς να εἰσέρχεται ἵνα ἐγκατοικήσῃ ἐν αὐτῷ Ἀφροδίτη τις Μηλία ἢ Ἀπόλλων τις Βελβεδέριος.

Ἐν τῇ συντάξει δὲ τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς Ἐταιρίας ἀρχαίων (*) ἐπροχωρήσαμεν ἐφέτος πολὺ, φθάσαντες μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ 9,739 (**). Πέρυσιν

(*) Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας, ἃ καταγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον, εἶναι ἀποτεθειμένα ἐν διαφόροις τόποις, τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Βερβακείῳ καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ, ὅχι ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου, τῆς Ἀτταλου στοᾶς, τῶν Γιγάντων, τοῦ Κατηφόρη, ἔτι ἐν ταῖς ὑπαίθροις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσειοῦ, τῆς ἔξω τοῦ Διπύλου νεκροπόλεως, τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, τοῦ Ἀσκληπιείου, τέλος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει παρὰ τῷ τῶν ἀπομάχων φυλακείῳ. Τὰ δὲ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ὡσαύτως τῆς Ἐταιρίας Μυκηναῖα, Σπαταῖα καὶ Ναυπλιακὰ ἀρχαῖα εἶναι εἰς ἰδίους καταλόγους καταγεγραμμένα.

(**) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 4082, χαλκῶν 818, σιδηρῶν 39, μολυβδίνων 1315, ἀργυρῶν 41, χρυσῶν 115, ὀστεινῶν 83, ὑαλίνων 170, διαφόρων ὑλῶν ἀναμίκτων (οἶον γύψου, ξύλου κτλ.) 112, πηλίνων ἀγγείων 1988, πηλ. μορφῶν 710, πηλ. λύχνων 403, πηλ. σκευῶν 214, πηλ. τύπων ἤτοι μητρῶν 107, πηλ. θραυσμάτων 221, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 95, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν 22, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δὲ, ὅτι

ὁ ἀριθμὸς ἦτο 8,538. Ἡ αὔξησις αὕτη κατὰ 1200 ἀριθμοὺς χρεωστεῖται τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ἀπὸ Μαρτίου 1877 προσληφθέντα βοηθὸν τοῦ γραφείου καὶ τῶν τῆς Ἑταιρίας Μουσειῶν, ὅστις καὶ εἰς τοῦτο φιλοτίμως εἰργάσθη καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πλείονος τάξεως καὶ ἀκριβείας ἐν τῇ μουσειακῇ ὑπηρεσίᾳ, πράγματος ἀναγκαιοτάτου. Δὲν ἀποσιωπῶμεν δὲ οὐδ' ἐφέτος, ὅτι πολλὰ ἔτι μένουσι ἀρχαῖα νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, περὶ ὧν ὁμως ὑπάρχουσιν εἴτ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, εἴτ' ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν ἀνασκαφῶν αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠύξησε κατὰ 43 τόμους καὶ φυλλάδια τὸ ἔτος τοῦτο, ὧν τὰ μὲν 29 ἐδωρήθησαν αὐτῇ παρ' ἀλλογενῶν, 41 δὲ παρ' ὁμογενῶν, 3 δὲ ἡγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἑταιρίας ἀντὶ δρ. 89,75. Τῶν δωρηθέντων βιβλίων ἐξέχουσι τὰ παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐν Πετρούπολει Ἐπιτροπῆς ἀρχαιολόγων, ὡς καὶ τὰ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν σταλέντα δημοσιεύματα, ἔτι δὲ καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου Κωνστ. Καραπάνου δίτομον περὶ τῆς ἀνακαλυφθείσης ὑπ' αὐτοῦ Δωδώνης σύγγραμμα. Πάντων τῶν βιβλίων πῖναξ θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἐκθεσιν ταύτην, πλὴν ὁμως 17 βιβλίων εἰς Ἰνδικὴν γλῶσσαν γεγραμμένων περὶ μουσικῆς, τὰ ὅποια λαβόντες ἐκ Καλκούττας παρ' ἐγγωρίου ἀνδρὸς λογίου, τοῦ δόκτορος Sourindro Mohun Tagore, ἠύχαριστήσαμεν μὲν αὐτῷ δεόντως καὶ κατελέξαμεν αὐτὸν εἰς

αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνστίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν περὶ τὰς 10 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de la Grèce*, Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖῳ, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾶ μὲν 258 (τὰ πλεῖστα Βυζαντινὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ), ἀργυρᾶ δὲ καὶ τοῦ κράματος *potin* ἢ *billon* περὶ τὰ 600, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 12 χιλιάδας.

τούς τῆς Ἐταιρίας ἐταίρους, ἐκρίναμεν δὲ πρέπον τὰ βιβλία νὰ πέμφωμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν βιβλιοθήκην, ὡς ἐκεῖ μᾶλλον προσήκοντα νὰ ταμιευθῶσιν, ὃ καὶ ἐποιήσαμεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 96 γράμματος τοῦ Προεδρείου.

Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους, περὶ ὧν τώρα ὁ τελευταῖος ἡμῶν λόγος, καὶ περὶ δυσκολευόμενον τὸ Συμβούλιον νὰ πράττῃ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ὅσα βούλεται διὰ τὴν σπάνιν καὶ σχεδὸν ἔλλειψιν τοῦ χρειώδους προσωπικοῦ, καθ' ἃ περὶ τούτου εἶπομεν ἐκτενέστερον πέρυσιν, ὅμως ἐγένοντο καὶ ἐφέτος ἐπιμέλειαί τινες ἀρχαίων ὄχι ἀσήμαντοι.

α'. Ἐν Θεσπιαῖς τῆς Βοιωτίας ἐγένετο ἐπιστάσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου Θηβῶν Ἐπαμ. Κορομάντζου περισυναγωγῇ ἀρχαίων πολλῶν λίθων γλυπτῶν καὶ ἐνεπιγράφων, μάλιστα τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν ἄλσος τῶν Μουσῶν τὸ ἐν ταῖς ὑπερβαίαις τοῦ Ἐλικῶνος, καὶ μετακόμισις αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Ἐρημοκάστρῳ δημοσίαν συλλογὴν.

Τὸ ἔργον δὲν ἦτο εὐκόλον. Ἦρχισε πρῶτον τὸν Ἀπρίλιον καὶ διεκόπη, ἵνα ἐπαναληφθῇ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ὅτε καὶ κατεσκευάσθη ἐνταῦθα ἅμαξα ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐστάλη ἐκεῖ· ἡ δὲ δυσχωρία τῶν τόπων ἦτο τόση, ὥστε ἐδέησε νὰ κατασκευασθῇ καὶ ὁδὸς εἰς τινὰ μέρη καὶ ἵπποι ἐντεῦθεν νὰ σταλῶσι ῥωμαλεώτεροι διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸ νὰ σύρωσιν ὄγκους μαρμάρου μεγάλους, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐργάται ἐπιτηδειότεροι τῶν ἐκεῖ. Ἐγένοντο ὅμως ἐπὶ τέλους αἱ μετακομίσεις καὶ τὰ περισυναχθέντα ἀρχαῖα, ἐν ὄλῳ 123 κομμάτια, κατεγράφησαν ἐπιμελῶς ἐν καταλόγῳ παρὰ τοῦ μνησθέντος ἀνδρός, ὅστις καὶ ἔκθεσιν ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν, διαλαμβάνουσαν λεπτομερῶς περὶ πάντων καὶ ἐκτυπώματα πολλὰ χάρτινα τῶν ἐν τῇ συλλογῇ ἐπιγραφῶν, τῶν μὲν γνωστῶν ἤδη καὶ πρότερον, τῶν δὲ νῦν πρῶτον ἐλθουσῶν εἰς φῶς. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀμάξης, δρ. 1,342,80.

Καὶ εἰς τὴν ἐν Ταναγρα δὲ Συλλογὴν ἀρχαίων, ἧς τὸν φύλακα μισθώνει ἡ Ἐταιρία, προσετέθησαν ἀρτίως λίθοι τινες ἐπιτύμβιοι ἐνεπίγραφοι, καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ φύλακος, ἀνθρώπου μόλις εἰδότος τὸ γράφειν, φιλοτιμουμένου δὲ ὅμως νὰ πέμπῃ ἡμῖν καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐκάστοτε εἰσαγομένων λίθων, τῆς Ταναγραίας δὲ ταύτης συλλογῆς κατάλογον γενικὸν συνέταξε γαλλιστὶ πρὸ μηνῶν τινῶν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς σχολῆς κ. Haussoulier καὶ μέλλει προσεχῶς νὰ ἐκδώσῃ, καθὼς τοιοῦτον κατάλογον τῆς ἐν Σπάρτῃ ἀρχαίων συλλογῆς συνέταξαν οὐ πρὸ πολλοῦ καὶ ἐξέδωκαν Γερμανιστὶ οἱ H. Dressel καὶ A. Milchhöfer, οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος. Ἀσμένως ἀναφέρομεν τὰς φιλοτίμους ταύτας ἐργασίας τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἀρχαιολογούντων ξένων, δι' ὧν ἀνακοινοῦται εἰς πλείονας καὶ ταχύτερον ἢ γνῶσις τοῦ ἐν ταῖς Συλλογαῖς ἡμῶν ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν συναχθέντος ἀρχαιολογικοῦ πλοῦτου. Τοιοῦτος κατάλογος ἦτο καὶ ὁ τῶν ἐνεπιγράφων λαβῶν ἀμφορέων τοῦ Βαρβακείου, ὃν ἐξεπόνησε τῷ 1871 ὁ τότε μὲν μέλος εἶτα δὲ διευθυντῆς γενόμενος τῆς Γαλλικῆς σχολῆς A. Dumont. Ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε Γαλάταις καὶ Γερμανοῖς καὶ οἷα νὰ κεντήσῃ καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἡμετέρων εἰς τοιαύτας καλὰς ἐνασχολήσεις. Οὕτω ἐμάθομεν ὅτι καὶ τῆς ἐν τῷ Βαρβακείῳ συλλογῆς τῶν πηλίνων ἀγγείων ἐξεδόθη ἀρτίως κατάλογος παρὰ τοῦ M. Collignon πρώην μέλους τῆς Γαλλικῆς ἐνταῦθα σχολῆς. Πρὸ ἐτῶν δὲ εἶχον ἐκδοθῆ καὶ τῶν ἐν ταῖς τοῦ κράτους συλλογαῖς λιθίνων ἀρχαίων δύο κατάλογοι ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Kekulé καὶ Heydemann, γενόμενοι χρησιμώτατοι εἰς πολλούς.

β'. Ἐν Δελφοῖς ἐπεχειρήθη ἀνακάθαρσις τῆς Κασταλίας πηγῆς περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, παρὰ δύο συμβούλων τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἐθ. Καστόρχη καὶ τοῦ Σ.

Δραγούμη, οἵτινες εἶχον ἐκεῖ ἀποσταλῆ δια τὴν ἀγορὰν μιᾶς οἰκίας χάριν ἀνασκαφῶν, ἀπετελέσθη δ' ὕστερον μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἐπιστάσις τοῦ κατοικοῦ τῆς κώμης Χρυσοῦ Ἐρωτοκρίτου Ἀθανασιάδου. Ἡ Κασταλία δηλ. εἶχε γίνει ἀφανῆς ὡς κεχώσμενη διὰ καταπτώσεως ὀγκωδῶν λίθων καταπεσόντων ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Παρνασοῦ ἐπὶ τοῦ συμβάντος τῷ 1870 σεισμοῦ καὶ διὰ χωμάτων ἃ εἶχεν ἐπισωρεύσει ἐπ' αὐτῆς ὁ παραρρέων χεῖμαρρος, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆς εἶχεν εὐρεῖ ἐξ ἀνάγκης ἀλλαχοῦ διέξοδον. Τώρα δὲ μετὰ τὴν γενομένην ἐργασίαν ἐφανερῶθη πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς πηγῆς καὶ τὸ ὕδωρ ἤρχισε νὰ ῥέῃ διὰ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ κρουνοῶν (*).

Εἰς τὰς ἐπιμελείας τῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων ἀνήκουσιν καὶ αἱ ἀγοραὶ οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἐν Δελφοῖς καὶ Ἐλευσίνι, τὰς ὁποίας ἐν τούτῳ τῷ ἔτει διενήργησε τὸ Συμβούλιον χάριν τῶν μελλουσῶν ἀνασκαφῶν, κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας καὶ προκαταβαλὼν τὰ τιμήματα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας, ἵνα τὰ ἀπολάβῃ ἐν καιρῷ εὐθέτω. Ἡγοράσθη λοιπὸν οὕτω ἐν Δελφοῖς μὲν μία οἰκία μετὰ τῶν παραρτημάτων τῆς καὶ 2 γηπέδων ἡ τοῦ Δημητρίου Φράγκου κειμένη ἐν τῷ ἀρχαίῳ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ ἐγένοντό τινες προεισαγωγικαὶ διαπραγματεύσεις περὶ ἀγορᾶς καὶ ἄλλων, ἐν Ἐλευσίνι δὲ ἡγοράσθησαν ὡσαύτως οἰκίαι δώδεκα, καὶ ἤδη ἤρξατο ἡ αὐτῶν καθαίρεσις, μέλλουσι δὲ προσεχῶς ν' ἀγγρασθῶσιν ἐπὶ ὄροις ἤδη προσυμπεφωνημένοις καὶ ὅσαι ἄλλαι ἔτι κεῖνται ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς Δήμητρος, ὥστε νὰ μείνῃ ἐλεύθερον ὅλον τὸ ἔδαφος διὰ τὴν μελετωμένην ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀνασκαφήν.

(*) Λεπτομερείας περὶ τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ γενομένου ἔργου, ἴδε ἐν Ἀθηναίου τόμῳ ζ', σελ. 203—205.

Ἐπι ρητέον, ὅτι ἐπλήρουνεν ἡ Ἐταιρία καθ' ὅλον τὸ ἔτος μισθοὺς ἀρχαιοφυλάκων διὰ τὰς συλλογὰς τὰς ἐν Χαιρωνείᾳ, Τανάγρα, Θεσπιαῖς καὶ Νεμέᾳ.

Ταῦτα ἦσαν τὰ ἐπέτεια ἔργα, ἃ διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον. Βουλευμάτα δὲ αὐτοῦ τινα καὶ εὐχὰς ἢ αἰτήσεις πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς μὲν τελεσθείσας, τὰς δὲ οὐπω, δὲν ἀναφέρομεν πλὴν μιᾶς αἰτήσεως, ἣν τῇ 2 Δεκεμβρίου ἀπευθύναμεν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, αἰτοῦντες νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον εἰς τὴν βουλὴν, δι' οὗ νὰ τροποποιῆται τὸ ριβ' ἄρθρον τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀρχαιολογικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 701 καὶ 702 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐχθίσαν τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητος ἀδικημάτων, διότι ἐκ τῆς πείρας πολλῶν ἐτῶν ἠλέγχθησαν ἀνεπαρκῆ. Διὰ τὴν ταχέως ἐπελθεῦσαν διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς δὲν ὑπεβλήθη τὸ συνταχθέν νομοσχέδιον, ἀλλ' ἐλπίζομεν νὰ ὑποβληθῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καὶ ψηφισθῇ πρὸς μείζονα εἰς τὸ μέλλον προφύλαξιν τῶν ἀρχαιοτήτων ἀπὸ πάσης βλάβης.

Μετὰ τὸν γραμματέα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας ἀνέπτυξε κατ' ἄρθρον τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν συνέλευσιν ἐντύπως Ἰσολογισμῶ (*), ὡς καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐταιρίας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἔτος 1878, συγκρίνων ταῦτα πρὸς ἑαυτὰ καὶ πρὸς τὸν προηγούμενον ἰσολογισμόν τοῦ ἔτους 1877. Τῆς ἐτησίας δὲ ταύτης διαχειρίσεως τελικὸν ἀποτέλεσμα προκύπτει, ὅτι ἠῤῥησεν ἡ περιουσία τῆς Ἐταιρίας κατὰ δραχ. 15,905:87.

(*) Βλέπε τοῦτον προσηρημένον εἰς τὸ τέλος τοῦ φυλλαδίου.

Ἄξιον παρατηρήσεως ὑπέδειξεν ὁ ταμίας καὶ τοῦτο, ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας, κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως γενόμεναι καταβολαὶ εἰς ἀγορὰν γηπέδων πρὸς ἀνασκαφὴν, ἐν τε Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνι καὶ πρὸς ἀγορὰν ὡσαύτως τῶν ἐν Μήλῳ ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων, ἀνέρχονται ἐν ὄλῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1878 εἰς δραχ. 72,043:60. Ἐν τούτων, δραχ. 44,543:60 ἀνεγράφησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους τοῦ ἔτους 1879 πρὸς ἀπόδοσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ δραχμαὶ 27,500 ἀναγραφίσονται εἰς τὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1880 μετὰ τῶν γενησομένων ὁμοίων καταβολῶν διαρκοῦντος τοῦ ἔτους 1879.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἵνα ὁμιλήσῃ ὁ βουλόμενος περὶ τῶν τῆς Ἑταιρίας πραγμάτων, τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν Ἑταίρων παρεδέχθη ἡ Συνέλευσις κατὰ πλειονοψηφίαν (29 κατὰ 3) νὰ συστηθῇ εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον νὰ προκαταβάλλῃ ἐκ τῶν χρημάτων τῆς Ἑταιρίας ποσὸν τι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπαρκές, ὥστε νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐξοικοδόμησις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἀμέσως.

Ἐἶτα προσέβη ἡ συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὸν ὄργανισμὸν ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξελέχθησαν ἐλεγκταὶ οἱ κύριοι Ἐλευθ. Πηγᾶδης, Γ. Ἐμ. Ἀντωνιάδης, καὶ Θ. Χ. Φιλαδελφεὺς καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 4 Φεβρουαρίου 1879 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αἰθῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τριάκοντα καὶ δύο, ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτρο-

πήν νά υποβάλη τήν ἔκθεσίν της. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγη-
τής αὐτῆς ἀνέγνω τὰ ἑξῆς·

Κύριοι,

Τῇ ἐντολῇ τῆς Συνελεύσεως πειθόμενοι ἐπελήφθημεν τῆς
ἐξελέγξεως τῶν λ/μῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἰδοὺ υποβάλλο-
μεν ὑμῖν τήν περὶ τούτου ἔκθεσιν.

Δι' ἀντιπαροβολῆς τῶν διπλοτύπων πρὸς τὰ στελέχη πα-
ρητηρήσαμεν, ὅτι αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο μετὰ τῆς προση-
κούσης ἀκριβείας, ἐσημειώθησαν δὲ καὶ ἐν τάξει ἐν τῷ βι-
βλίῳ. Καὶ εἰσῆλθον μὲν χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑται-
ρίας καθ' ὅλον τὸ ἔτος Δρ. 131,835:37

προστιθεμένου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ προηγου-
μένου ἔτους » 18,938:03

Ἐν ὅλῳ » 150,773:40

Ἐδαπανήθησαν δὲ » 141,109:90

Ὡστε τὰ ἔξοδα εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἐσόδων
κατὰ » 9,663:50

Ἡ δὲ περιουσία τῆς Ἑταιρίας συμποσομένη τῷ 1877
εἰς δρ. 303,262:23, ἡλαττώθη μὲν ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς πωλή-
σεως ἀκινήτων καὶ χρεωγράφων, ἠῦξησε δ' ἀφ' ἑτέρου καὶ
διὰ τῶν γενομένων ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως προκαταβολῶν,
ὥστε παρουσιάζει σήμερον πλεόνασμα ἐκ δρ. 15,905:87.
Διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν ὁμῶς σαφέστερον, ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν
ὅτι ἡ αὔξησις τῆς περιουσίας προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐσημειώ-
θησαν μὲν εἰς τὰ ἔξοδα 141,109:90, πράγματι ὁμῶς ἐδαπα-
νήθησαν μόνον 69,109:90 αἱ δὲ λοιπαὶ 72,043:60 ἀπλῶς
ἐδανείσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Πλείονα ἔκτασιν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν περὶ τῶν λ/σμῶν
τῆς Ἑταιρίας ἔκθεσίν μας νομίζομεν περιττόν, ἀφοῦ ὁ ἀξιό-
τιμος ταμίας κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συνέλευσιν ἀνέγνω
ὑμῖν τὸν ἰσολογισμόν συνωδευμένον μὲ πολλὰς ἐξηγήσεις

ἀναλυτικᾶς. Τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι εὐχῆς ἔργον εἶναι οἱ ἰσολογισμοὶ νὰ συντάσσωνται ἐν τῷ μέλλοντι μεθοδικώτερον, ἀναλυτικώτερον καὶ μετὰ μείζονος εἰ δυνατόν ἀκριβολογίας, ὡς γίνεται τοῦτο εἰς ἄλλας Ἑταιρίας, ὥστε πᾶς τις λαμβάνων αὐτὸν ἀνά χεῖρας νὰ ἐννοῇ εὐκόλως ὅποια τις εἶναι ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας, πόσα ἐδαπανήθησαν καὶ πόθεν ἔχει νὰ εἰσπράξῃ καθυστεροῦντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ· μεταβαίνομεν δὲ νῦν εἰς τὰ περὶ τοῦ ταμείου.

Καθόσον προβαίνει αὐξουσα ἡ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν περιουσία, καὶ μάλιστα ἡ χρηματικὴ, κατὰ τοσοῦτον μεγαλητέρα ἐπιβάλλεται φροντίς πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς, ἄλλως δὲ καὶ ὄργανισμὸς ἡμῶν ἐν δυσὶν αὐτοῦ ἄρθροις σαφῶς καὶ ῥητῶς τοῦτο διατάσσει· ὅθεν καὶ αἱ ἐλεγκτικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ αὐτὸς ὁ ἀξιότιμος τῆς Ἑταιρίας ταμίας ἐν ἐπιγνώσει τῆς εὐθύνης τῆς ἐπ. βαρυνούσης τοὺς διαχειριστὰς περιουσίας ἐκτεθειμένης εἰς ἀπροόπτους κινδύνους ἐζήτησαν ἄλλοτε παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πίστωσιν ἐπ' ἀνοικτῷ λ/σμῶ. Ἀλλὰ τότε μὲν αἱ διαπραγματεύσεις ἐκεῖναι ἀπέληξαν εἰς ἄρνησιν· εὐτυχῶς ὁμῶς σήμερον δι' ἐπιμελείας ἐνός ἐξ ἡμῶν τοῦ κυρίου Ἑλ. Πηγάδου ἐπετεύχθη τὸ ποθούμενον, παραδεχομένης τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, καταστήματος ἀξίου πάσης ἐμπιστοσύνης, νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν πίστωσιν ἐπὶ ὄροις συμφερωτάτοις· τουτέστιν ἡ μὲν Ἑταιρία ἡμῶν θὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς διὰ συμβολαίου ἅπαντα τὰ χρεώγραφα αὐτῆς, ἡ δὲ Τράπεζα θὰ δώσῃ πίστωσιν ἐπ' ἀνοικτῷ λ/σμῶ καὶ τόκῳ ἀμοιβαίῳ 8 0/0, διὰ δὲ τὰ περισσεύοντα τυχὸν τῆς Ἑταιρίας χρήματα θὰ πληρώνῃ τόκον 3 0/0, ἀναδέχεται δ' ὡς ἐκ περισσοῦ δωρεὰν νὰ ἐξαργυρώνῃ ἐν καιρῷ τὰ τοκομερίδια τῶν κατατεθεισομένων χρεωγράφων καὶ νὰ πιστώνῃ δι' αὐτῶν τὴν μερίδα τῆς Ἑταιρίας.

Τοὺς ὑπὲρ προσδοκίαν εὐνοϊκοὺς τούτους ὅρους ἐγκρι-

θέντας και παρά τοῦ κ. ταμίου συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ νέον Συμβούλιον, ἐλπίζοντες ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις αὐτοῦ μελήμασι θὰ κατατάξῃ και τὸ περι ἀσφαλείας τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, καθόσον μάλιστα ὄχι μόνον θὰ ἐλαττώσῃ οὕτω τὰ βάρη τοῦ ταμίου και θ' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἐπαχθοῦς εὐθύνης, ἀλλὰ και θὰ προσπορισθῇ κέρδος οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐκ τοῦ τόκου τῶν σήμερον μενόντων ἀγόνων κεφαλαίων. Τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον ἀποδεχθεῖσα και ἡ ἐνταῦθα Φιλελευθερευτικὴ Ἐταιρία ἔχει παρά τῇ Γεν. Πιστωτικῇ Τραπεζῇ ἀνοικτὸν λ/σμόν, ὅπου ὁ ταμίαις αὐτῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέτῃ αὐθωρεὶ τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα (*).

(*) Ἐν τῇ Συνεδρ. τοῦ Συμβουλίου τῆς 29 Ἰουνίου 1879, προκειμένου νὰ δοθῇ εἰς τύπωσιν τὸ φυλλάδιον τοῦτο, ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσιν αἱ ἐξῆς ὑπὸ στοιχεῖον α και β παρατηρήσεις.

α'. Πάντα τὰ χρεώγραφα και οἱ τίτλοι τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ὅσα ἀπὸ τὸν μακρὴν πρῶην ταμίαν Καρχιάνον παρεδόθησαν, ἐξεσφαλίσθησαν ἅμα ἀρξαμένης τῆς διαχειρίσεως τοῦ νῦν ταμίου Γιαννοπούλου (18 Ὀκτωβρίου 1870) κατατεθέντα, τὴν α' Δεκεμβρίου 1870, ἐντὸς ἰδιοῦ κιβωτίου, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐν ἣ πρὸς ἐξασφάλισιν ὑπάρχουσι πρὸ πλείστων ἐτῶν πολλαὶ και ποικίλαι τοιαῦται παρακαταθῆκαι σωματείων και ἰδιωτῶν. Εἰς τὸ κιβώτιόν τοῦτο κατετίθεντο και τὰ μετὰ ταῦτα ἀποατῶμενα χρεώγραφα ἐκ διαθεσίμων κεφαλαίων τῆς Ἐταιρίας, ἥτοι ἠμολογία ἐθνικῶν δανείων, μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς και ἔντοκα γραμματίαι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξήγοντο ἐξ αὐτοῦ περιοδικῶς αἱ κληρούμεναι ἠμολογία ἐθνικῶν δανείων και ἀπεκόπτοντο τὰ πρὸς εἴσπραξιν τῶν τόκων παραρτήματα, συντασσομένου ἐκάστοτε διπλοῦ πρωτοκόλλου διὰ πᾶσαν εἰσαγωγὴν και ἐξαγωγὴν.

Ἐντοσοῦτω ἡ Βιομηχανικὴ Τράπεζα εἰς ἣν προτείνεται νὰ κατατεθῶσι πάντα τὰ χρεώγραφα, και οἱ τίτλοι τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ χορηγηθῇ τῇ Ἐταιρίᾳ πίστωσις ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, και τοι παρακληθεῖσα, δὲν δέχεται τοιαύτας παρακαταθήκας λόγω ἀσφαλείας ἢ και ἔνεκα πιστώσεως ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῶ τοιαύτην πίστωσιν μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν δύναται νὰ χορηγήσῃ κατὰ χάριν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐταιρίᾳ, ἀλλὰ δι' ὀλιγοχρόνιον προθεσίαν και μόνον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεωγράφων και τίτλων αὐτῆς, τηρούμενων ἀκριβῶς τῶν περὶ ἐνεχύρου διατάξεων τοῦ νόμου.

Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ Συμβουλίου, αὕτη ἐγένετο μετὰ τοσαύτης φειδοῦς καὶ προνοίας, ὥστε προκαλεῖ δικαίως τὸν ἔπαινον, μίαν δὲ μόνην παρατήρησιν ὑποβάλλομεν εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τοῦ λαχείου. Ἴσως δηλαδὴ θὰ ἦτο ἐπωφελέστερον τῇ Ἐταιρίᾳ ἀντὶ τῆς δαπανᾶς τρισχιλίας δραχμᾶς ἐτησίως εἰς ἀντιμισθίαν προσωπικοῦ ἀσχολουμένου ἀποκλειστικῶς εἰς τοῦτο καὶ μόνον, θὰ ἦτο, λέγομεν, ἐπωφελέστερον νὰ προσλάβῃ ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ 150 δραχμῶν ἢ καὶ πλέον λόγιόν τινα νέον ἱκανὸν νὰ βοηθῇ μὲν τὸ Συμβούλιον κατὰ τὰς πολλὰς καὶ πολλῆς ἐποπτείας χρηζούσας ἐργασίας τῆς Ἐταιρίας, νὰ κρατῇ δὲ καὶ τοὺς λ/σμοὺς τοῦ λαχείου καὶ τὴν μὲ τοῦτο σχετιζομένην ἐπιστολογραφίαν· ἐπιστάσης δὲ τῆς ὥρας τῆς ἐκκυβέσεως εὐκολον εἶναι νὰ προσλαμβάνηται ἕκτακτος βοηθὸς ἐπιμετρία ἀντιμισθία πρὸς κατὰστρωσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν καθολικῶν τοῦ λαχείου λ/μῶν. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ πῆξῃ τὴν σκηρὴν αὐτῆς καὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία, ἰδρύουσα ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ μόνιμον κατοικίαν, δῆλα δὴ γραφεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ ἐμμίσθου βοηθοῦ, ὅστις ὡς εἶπομεν νὰ διεξάγῃ καὶ τὰ τοῦ λαχείου. Ἄς μὴ φοβίξῃ δὲ ἡ λέξις γραφεῖον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, διότι αὕτη δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ὑποχρέωσιν συνεχοῦς αὐτῶν παρουσίας· ἀλλ' ἀπλῶς σημαίνει ὅτι ὁ ζητῶν τὴν Ἐταιρίαν δύναται νὰ τὴν εὔρῃ ἐκεῖ εἴτε διὰ νὰ προσφέρῃ δωρεάς, εἴτε διὰ ν' ἀναγγείλῃ τι σπουδαῖον, εἴτε διὰ νὰ ἐξελεγχῇ τοὺς λ/σμοὺς αὐτῆς ἢ λάβῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ κερδίσαντος κλήρου, ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοουμένων. Δὲν εἶναι δὲ ἀξιοπρεπὲς, νομίζομεν, Ἐταιρία διαχειριζομένη μεγάλην περιουσίαν νὰ ἦναι οὕτως εἰπεῖν φερέοικος καὶ ἄστεγος, δίδουσα λαβὴν εἰς μομφὰς καὶ παράπονα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων, περαίνουσα δὲ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ὀφείλει κατὰ καθήκον καὶ ἐξ

ἀφορμῆς δοθείσης κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συνέλευσιν, ὅτε ἐγένετο πρότασις περὶ ταχείας ἀποτελειώσεως τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου, ἣν ὀλοφύχως συμμερίζεται, ὀφείλει, λέγω, ἐξηγήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὸ χρηματικὸν μέρος τῆς προτάσεως ἐκείνης. Ἐπειδὴ δηλαδὴ τινὲς τῶν ἐταίρων ἐξέφρασαν φόβον μή τοι οἱ πόροι τῆς Ἑταιρίας ἐξαντληθῶσιν ἐκ τῆς προτεινομένης δαπάνης, ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκύψασα εἰς τοὺς λ/σμούς τῆς Ἑταιρίας ἐπέισθη ἐκ τῶν ἀριθμῶν ὅτι οἱ φόβοι ἐκεῖνοι εἶναι ἀνυπόστατοι. Διότι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ ἐξῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους θ' ἀνέλθωσιν ὡς καὶ τὰ τοῦ λήξαντος εἰς 150 χιλιάδας δραχμῶν, πάλιν ἡ Ἑταιρία θὰ ἔχη πλεόνασμα 120 περίπου χιλιάδων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ δαπανήσῃ εἰς ἀγορὰν γηπέδων, ἀποπεράτωσιν τῶν παλαιῶν ἡμιτελῶν ἀνασκαφῶν, ἀποκάθαρσιν καὶ εὐπρεπισμὸν τῶν ἀνακαλυφθέντων μνημείων καὶ οἰκοδόμησιν εἰδικῶν μουσείων. Καὶ ἐὰν λοιπὸν ἐπρόκειτο νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑταιρία νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου, ἔπρεπεν ἡ πρότασις ἐκείνη διατυπωθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκτελεσθῇ ἀμελλητὴ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Διότι κατὰ Ξενοφῶντα τὸ ἀργύριον οὐκ ἔστι χρήματα, εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο χρῆσθαι αὐτῷ, ὥστε θ' ἀπέβαιεν οὕτως ἄσκοπος ἡ ὑπαρξίς Ἑταιρίας δαπανώσης μὲν ἀδρῶς εἰς ἀνασκαφὰς καὶ ἀγορὰς ἀρχαίων κειμηλίων, οὐδόλως δὲ μεριμνώσης περὶ καταθέσεως καὶ κατατάξεως αὐτῶν ἐν τόπῳ ἀσφαλεῖ καὶ προσήκοντι. Εὐτυχῶς ὅμως σήμερον ἡ Ἑταιρία δὲν εὐρίσκεται ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις συναισθανθεῖσα τὸ βᾶρος τῆς μομφῆς τῆς προκληθείσης ἐκ τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς πρὸς τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἔργων εὐκλεῶν προγόνων, ἀπεφάσισε νὰ σημειώσῃ κατ'ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν ὑπὲρ ἀρχαιολογικῶν ἔργων. Δὲν πρόκειται λοιπὸν τῶρα νὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων ἡ Ἑταιρία

πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ μουσείου, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον νὰ προκαταβάλλῃ ἐνιαυσίως 50 χιλιάδας ἢ καὶ πλεόν, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποδίδονται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Ὡστε οὔτε δισταγμὸς κὰν ἐπιτρέπεται πρὸς ἀποδοχὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοιαύτης οὐχὶ ἑταιρικῆς ἀλλ' ἐθνικῆς οὕτως εἰπεῖν εὐχῆς, ἀφοῦ μάλιστα οὔτε εἰς δάνεια θὰ προσφύγῃ ἢ Ἑταιρία, διότι ἔχει τὰς προμνησθείσας 120 χιλιάδας προερχομένας ἐκ τῶν καθαρῶν ἐσόδων τοῦ λαχείου, ἅτινα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀνέρχονται εἰς 50 περίπου χιλιάδας καὶ ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς 72 καὶ τι πλεόν χιλιάδων δραχμῶν καταβληθεισῶν εἰς λ/μὸν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (*).

(*) β'. Ἀσχέτως τῆς πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Μουσείου συνδρομῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν, περὶ ἧς κατωτέρω ὁ λόγος, τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἄλλως ἐννοεῖ ἀναλυόμενον τὸν λογαριασμὸν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας.

Κατ' ἔτος ἐπαναλαμβάνεται ὅτι·

α.) Εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς τῶν φιλαρχαίων ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 1869, ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28 ἑκατομμυρίων 9 τοῖς 0/10 650· προσέτι δὲ καὶ μετρηταὶ δραχ. 4861, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον νὰ μένωσι πάντα ταῦτα ὡς κεφάλαιον πάγιον, ἢ δὲ Ἑταιρία ἢ Ἀρχαιολογικὴ νὰ χρησιμεύεται τοὺς ἐτησίους τόκους.

Αἱ διαληφθεῖσαι ὁμολογίαι, εἰς τὴν διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων κληρώσεων ὀνομαστικὴν τιμὴν τῆς ἐξαργυρώσεως αὐτῶν, ἦτοι πρὸς δραχμάς 280:—, ἀντιπροσωπεύουσι κεφάλαιον δρ. 182,000:—
προστιθεμένων εἰς ταῦτα καὶ τῶν μετρητῶν » 4,861:—
ἀποτελεῖται ὅλον τῆς δωρεᾶς τῶν φιλαρχαίων » 186,861:—

β.) 20 ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων προσφερθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Τάττου ἐκ Δακίης 1, Ἰω. Κουμανούδη 17 καὶ Γ. Συμβουλίδου 2, ἀντί » 2,000:—

γ.) Ὑπάρχει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πολυετῆς ἔντοκος κατάθεσις, μὴ πω ληξάσης τῆς προθεσμίας αὐτῆς ἐκ » 10,061:—

δ.) 12 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζικῆς ἀξίας » 39,600:—

Μεταφορὰ » 238,522:—

3*

Εὐχόμενοι λοιπὸν νὰ ἴδωμεν μετ' οὐ πολὺ σὺν τοῖς ἄλ-

Ἐκ μεταφορᾶς δρ. 238,522:—
 ε'.) Εἰς ἀκίνητα γήπεδον Α. Ψωμᾶ δρ. 11,000:—
 καὶ ἐκ τῆς οἰκίας ἐν Κηφισίᾳ " 2,500:—
 " 13,500:—

ς'.) Ἐπειδὴ δέ, καθόσον ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων κληρώ-
 σεων ἡλαττοῦτο τὸ πάγιον κεφάλαιον τῶν 650 ὁμολογιῶν,
 τὸ Συμβούλιον ὄφειλε νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸ δι' ὁμοίων ἢ
 ἄλλων χρεωγράφων, ὅπερ καὶ ἐπραξε πάντοτε, εἰς τὴν
 αὐτὴν ἀνάγκην εὐρέθη καὶ ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους 1878,
 ὅτε, μετὰ τὴν πώλησιν ὁμολογιῶν 64 πρὸς πληρωμὴν τῶν
 ἀρχαίων τῆς Μήλου, ἀντὶ τῶν 650 ὁμολογιῶν, ὑπολεί-
 πονται 526 τῶν 9 %
 καὶ 89 τῶν 8 %

615

διὰ τὰς μέχρι τῶν 650 ἐλλειπούσας δρ. 35
 καὶ διὰ κληρωθησομένης τὸ 1879 κατ' ἀναλογίαν
 τῶν προηγουμένων ἐτῶν..... " 30

65

φερουσῶν δραχ. 18,200:—, τὸ Συμβούλιον, προκειμένης
 τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου δανείου τῶν 60 ἑκατομ., ἔκρινεν
 εὐλογον ὠφελούμενον τῆς περιστάσεως νὰ ἀγοράσῃ ἐξ
 αὐτοῦ 100 ὁμολογίας, μελλούσας νὰ ἀγαπληρῶσι καὶ τὰς
 ἐν τοῖς ἐπομένοις τρισὶν ἔτεσιν κληρωθησομένης διὰ κατα-
 βολῆς περίπου..... " 45,000:—

Ὡστε, κατὰ τοῦ Συμβουλίου τὴν πεποιθήσιν, τοσοῦ-
 τον ποσὸν περίπου " 297,022:—

ἐκ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας φυλάσσεται κατ' ἀνάγκην ἄθικτον, ἐκτὸς
 τῶν ἐτησίων δαπανῶν· καὶ τοῦτο διότι, τῶν μὲν ἐσόδων ὑπολογιζομένων

Ἐκ συνδρομῶν ἐν γένει δρ. 12,800:—

Ἐκ τόκων " 18,100:—

Ἐκ μερισμάτων μετοχῶν " 5,100:—

Ἐκ κληρουμένων ὁμολογιῶν " 8,400:—

Ἐξ εἰσιτηρίων Μουσείου " 1,200:—

Καὶ ἐκ τοῦ λαχείου " 50,000:—

Ἐν ὅλῳ " 95,600:—

λοις ἀποτελειωμένον καὶ τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον καὶ τεταγμένα ἐν αὐτῷ εὐπρεπῶς καὶ προσηκόντως τὰ διὰ δαπάνης μὲν καὶ μόχθου πολλοῦ περισωθέντα πολύτιμα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα, κατακείμενα δὲ τῶρα ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐγκαθειργμένα ἐν ὑπογείοις, ἐπικαλούμεθα τῆς Συνελεύσεως τὰς εὐχαριστίας ὑπὲρ ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τοῦ μετὰ τοσούτου ζήλου ἐργασθέντος ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1879.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ
 Ε. ΡΗΓΑΔΗΣ
 Γ. ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
 Θ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

Ἐκ μεταφορᾶς δρ. 95,600

Τῶν δὲ ἐξόδων ὡσαύτως

Γραφεῖον	δρ.	3,600:—
Μουσεῖον	»	7,300:—
Ἀρχαίων ἐπισκευαί, ἀγοραί, ἀνασκαφαί	»	32,000:—
Ἐπαρχιακαὶ ἀρχαιότητες	»	5,500:—
Διάφορα	»	600:—
Λαχεῖον	»	25,000:—
Πλεονάζουσι καὶ δι' ἀνάπτυξιν ἐργασίων πλειότερον	»	74,000:—
	»	21,600:—

δρ. 95,600:—

Καθὼς δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου συνδρομὴν τῆς Ἐταιρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ Συμβούλιον, ἀντὶ τῆς μὴ γενομένης δεκτικῆς ὑπὸ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς παρακαταθήκης τῶν χρεωγράφων καὶ λοιπῶν ἀξιῶν, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη τὴν ἐνεχυρίασιν πάντων τούτων, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ῥηθείσης Τραπεζῆς, ἐπὶ χορηγήσει πιστώσεως, δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, μέχρις 90,000 δραχμῶν, καὶ ἐπὶ ἔτησίῳ τόκῳ 8 τοῖς 0/10, δέον δὲ νὰ εὐχόμεθα ὥστε καὶ νὰ ἀποδίδωνται ἐγκαίρως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ καταβαλλόμενα.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκθέσει προτάσεων ἐγένετο συζή-
τησίς τις. Παρεδέχθη δὲ ἡ Συνέλευσις νὰ συστηθῇ ἡ πρώτη
(ἡ περὶ καταθέσεως τῶν χρεωγράφων εἰς τὴν Βιομηχανικὴν
Τράπεζαν ἐπὶ ἀλληλοχρέῳ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ) εἰς τὸ
μέλλον Συμβούλιον, ἔτι δὲ νὰ μελετήσῃ τὸ αὐτὸ Συμβούλιον
καὶ τὴν δευτέραν πρότασιν (τὴν περὶ γραφείου), ἂν εἶναι δυ-
νατὴ καὶ ὠφέλιμος ἡ πραγματοποιήσις της.

Ἐφεξῆς προέβη ἡ Συνέλευσις διὰ δύο ψηφηφοριῶν, ὡς κε-
λεύει ὁ ὀργανισμός, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διὰ τὸ ἐπίον ἔτος
Συμβουλίου καὶ ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς.

Πρόεδρος	Φίλιππος Ἰωάννου	διὰ ψήφ.	32
Ἀντιπρόεδρος	Σπυρίδ. Φιντικλῆς	» »	30
Ταμίας	Παν. Ἐμ. Γιαννόπουλος	» »	27
Γραμματεὺς	Στέφ. Ἀθ. Κουμανούδης	» »	31
Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου	Λύσ. Καφταντζόγλους	» »	24
	Εὐθ. Καστόρχης	» »	27
	Π. Εὐστρατιάδης	» »	25
	Δημ. Κοκίδης	» »	23
	Στέφ. Ν. Δραγούμης	» »	22
	Γερ. Μαυρογιάννης	» »	20
	Σ. Σωτηρόπουλος	» »	17

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέ-
ματος τῆς ψηφηφορίας, εἰς τῶν ἐταίρων προέτεινε καὶ ἡ
Συνέλευσις παρεδέχθη νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἵνα
φροντίσῃ εἰδικώτερον καὶ περὶ συντηρήσεως τῶν ἔργων τῆς
παλαιᾶς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης διὰ προσφόρων μέσων.
Μεθ' ὃ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

(^οΌσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῆ ἐτη-
σία συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν συνδρομὴν κατέβαλον ἢ τὴν τοῦ προσε-
χοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον	Δρ.	1000
Ὁ δῆμος Ἀθηναίων	»	300
Ἀγγελόπουλος Ἴω.	»	15
Ἀνδρόπουλος Σταῦρ.	»	15
Ἀντωνιάδης Α. Ι.	»	15
Ἀντωνιάδης Γ. Ἐμ.	»	15
Ἀρεταῖος Θ.	»	15
Βοῦρος Σταμ. Δεκ.	»	15
Γεράκης Γ. Ἀθ.	»	15
Γιαννόπουλος Π. Ἐμ.	»	15
Γρηγόριος ἀρχιμανδρ.	»	15
Δαμαλᾶς Ν.	»	15
Δαμασκηνὸς Ν.	»	15
Δημητριάδης Ἀθ.	»	15
Δήμιτσας Μ. Γ.	»	15
Δραγούμη Ἐλίζα Στ.	»	15
Δραγούμης Ἐμ.	»	15
Δραγούμης Μ.	»	50
Δραγούμης Στ. Ν.	»	15
Εὐστρατιάδης Π.	»	15
Ζαχαρίου Δ. Π.	»	15
Θεολόγης Π.	»	50
Θεοφιλάτος Ἴω.	»	15
Ἰασεμίδης Περ.	»	15

Ἰωάννου Φίλιππος	»	30
Καζάζης Ν.	»	22,40
Καλαποθάκης Μ.	»	15
Καλλιγᾶς Π.	»	15
Καλογεράς Νικηφ.	»	15
Καραμάνος Μ.	»	15
Καραμάνος Φ.	»	15
Καστόρχης Εὐθ.	»	15
Κατριβάνος ᾿Αθ.	»	15
Καφταντζόγλους Λ.	»	15
Koehler Ulr.	»	25
Κοκίδης Δημ.	»	15
Κολιάτσος Σωκρ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Κοντόσταβλος ᾿Αλ. Α.	»	15
Κορομηλᾶς Δ. Α.	»	15
Κορωναῖος Π.	»	15
Κουμανούδης Στέφ. ᾿Αθ.	»	15
Κυριακὸς ᾿Ιω.	»	15
Κωνσταντίνου Γ.	»	15
Κωστῆς Κ. Ν.	»	15
Λάκων Β.	»	15
Λάμπρος Π.	»	15
Lueders O.	»	28
Μάμουκας Α.	»	15
Μαυρογιάννης Γ.	»	15
Μαυροκορδάτος Ν.	»	20
Μερκάτης Λ.	»	25
Merlin L.	»	25
Μιστριώτης Γ.	»	15
Μυλωνᾶς Κυρ.	»	15
Μωραΐτης Σπ.	»	22,40
Νάκης Ν.	»	15

Νέγρης Ν.	»	15
Νικόδημος Κ.	»	15
Oberg Em.	»	28
Παπαῤῥηγόπουλος Κ.	»	15
Παπαῤῥηγόπουλος Π.	»	15
Πάππος Δημ.	»	30
Παυλίδης Π.	»	15
Προτεντέρης Χαρ. Τ.	»	15
Ῥάλλης Δ. Γ.	»	15
Ῥενιέρης Μ.	»	15
Ῥηγάδης Ἐλ.	»	28
Ῥικάκης Α.	»	50
Ῥουσόπουλος Α. Σ.	»	15
Σακελλαρόπουλος Σπ.	»	15
Σαρίπολος Ν.	»	30
Schliemann H.	»	15
Schmidt Jul.	»	15
Σεμιτέλος Δ.	»	15
Σκουζές Γ. Π.	»	15
Σκυλίτσης Ἰω. Ἰσ.	»	15
Σοῦτσος Ἄλ. Ἄλ.	»	50
Σπαθῆς Ν.	»	15
Σταματάκης Π.	»	15
Σχινᾶς Β.	»	15
Σωτηρόπουλος Σ.	»	15
Ταμπακόπουλος Τρ.	»	15
Φιλαδελφεύς Χ. Ν.	»	15
Φιλιππίδης Γ.	»	15
Φίλων Φ. Ι.	»	15
Φιντικλῆς Σπ.	»	15
Χαρίλαος Ἐμ.	»	50
Wilberg K.	»	15

Ziller E.	»	15
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ		
Ὁ δῆμος Πειραιέων	»	100
Ζωγράφος Ἀθ.	»	15
Μουτζόπουλος Τρ.	»	15
Ῥάλλης Λ.	»	15
Τζαννέτος Γ.	»	128,80
ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ		
Ὁ δῆμος Ἐλευσινίων	»	50
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ		
Ὁ Θηβῶν ἐπίσκοπος Δοσίθεος	»	20
Ἀλεξανδρίδης Δ.	»	15
Δημητρίου Ἐπαμιν.	»	15
ΕΝ ΑΤΑΛΑΝΤῃ		
Κανακᾶς Πάτροκλος	»	15
ΕΝ Τῃ ΛΟΙΠῃ ΣΤΕΡΕᾷ ΕΛΛΑΔΙ		
Δῆμος Ἀραχώδης	»	50
Χαιρωνείας	»	50
Ὀρχομενοῦ	»	25
Λαμιέων	»	100
Μεσολογγίου	»	100
Ἀγρινίου	»	50
Ἱεραὶ μοναὶ		
Ἀσωμάτων ἐν Ἀττικῇ (μονῆς Πετράκη)	»	30
Προφήτου Προδρόμου ἐν Παρνασσίδι . .	»	25
Παντοκράτορος ἐν Τριχωνίᾳ	»	30
Μυρτιάς ἐν Τριχωνίᾳ	»	50
Ὄσιου Σεραφεῖμ ἐν δήμῳ Πέτρας	»	25
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Σαγματᾶ ἐν τῇ ἐπίσκοπῇ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας)	»	25
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου	»	25

ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

Δῆμος Νεμέας	»	100
Εὐρωστίνης ἐν Κορινθία	»	75
Πελλήνης » »	»	100
Περαχώρας	»	100
Τρικκάλων	»	100
Κολωνίδων Μεσσηνίας	»	60
Τριταίων ἐν Ἀχαΐα	»	80
Φαρῶν ἐν Ἀχαΐα	»	60
Λαπαθῶν ἐν Ἀρκαδία	»	40
Ἐράνης ἐν Μεσσηνία	»	100
Πλαταμῶδους ἐν Μεσσηνία	»	100
Ἱεραὶ μοναὶ		
Μεγάλου Σπηλαιίου	»	50
Ἀγίας Λαύρας	»	30
Ταξιαρχῶν ἐν Αἰγιαλεία	»	50,40
Ἀγίων Θεοδώρων ἐν Καλαβρύτοις	»	30
Πεπελενίτσης ἐν Αἰγίῳ	»	20
ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ		
Ὁ δῆμος Σαλαμινίων	»	50
ΕΝ ΕΥΒΟΙΑ		
Ὁ Χαλκίδος ἀρχιεπίσκοπος Καλλίνικος	»	20
ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ		
* Ὁ δῆμος Ἐρμουπολιτῶν	»	400
Βαφιαδάκης Δ.	»	15
ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ		
Ὁ δῆμος Ληξουρίου	»	200
» Δουλιχίου	»	20
ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ		
Κολυβάς Ἀλ.	»	15
ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΙ		
Ἡ Ἱερά Μονή Κοκκίνης Ἐκκλησίας	»	12
» » » Ἀγίου Ἰωάννου	»	12

ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἡφιστίδης Α.	»	1000
Κέπετζης Στ.	»	30

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ

* Οἰκονόμου Κ. Γ.	»	30
---------------------------	---	----

ΕΝ ΒΙΕΝΝῃ

Μαυροκορδάτος Γ.	»	50
--------------------------	---	----

ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Κοντογιαννάκης Ἰω.	»	560
----------------------------	---	-----

ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙᾷ

Βλαστός Στέφ. Α.	»	28
--------------------------	---	----

ΕΝ ΟΕΩΝΙῳ

Sayce Archibald H.	»	150
----------------------------	---	-----

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

ΕΝ ΚΑΝΤΑΒΡΙΓΙΑ ΜΑΣΣΑΧΟΥΣΣΕΤΗΣ

Davidson Thom.	»	30
------------------------	---	----

ΕΝ ΒΟΣΤΩΝῃ

Ῥοδοκανάκης Ἰω.	»	56
-------------------------	---	----

Δωρηταὶ βιβλίων καὶ τὰ βιβλία αὐτά.

Ὁ ἐν Παρισίοις P. Foucart φυλλάδιον ἐξαχθὲν τῆς *Revue archéol. de Paris*, 1877, περιέχον *Décret Athénien en l'honneur de Phanocritos de Parium*.

Ὁ ἐν Καλκούττα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν δὲ Sourindro Mohun Tagore, δεκαπέντε διάφορα βιβλία περὶ μουσικῆς τῆς ἐν Ἰνδία Ἰνδιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ γεγραμμένα. (Ταῦτα ἐστάλησαν δι' ἐγγράφου τοῦ προεδρείου τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην).

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας, *Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome*, Année

1877. Premier et second fascicule. Ἐπι Mémoire sur une mission au mont Athos. 1876.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ Ῥῶσσος Ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνῖνος, βιβλίον ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν Ῥωσσιτί, περιέχον τὰς παλαιὰς Χριστιανικὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ ἐνταῦθα Π. Λάμπρος δύο φυλλάδια περὶ νομισμάτων μεσαιωνικῶν τῆς Ῥόδου καὶ τῆς Χίου, γαλλιστί ἐκδοθέντα τῷ 1877.

Ὁ ἐνταῦθα Γρ. Μπουρνιάς, Notices sur les vases peintes du Musée Napoléon III, par J. de Witte. — Musée de l'Hermitage impérial. St Petersburg, 1860. — Notice des principaux monuments du Musée à Boulaq par Mariette-bey. Paris, 1872. — Mémoire de la Société impér. d'archéologie par B. de Koehne. Supplément. St. Pétersbourg, 1850.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κωνστ. Καραπάνος τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τόμους δύο ἐκδοθὲν σύγγραμμα Dodone etc. 1878.

Ἡ ἐν Πετροῦπόλει Commission Impériale archéologique τὰ ἐαυτῆς Comptes rendus τοῦ ἔτους 1875 μετὰ ἀτλαντος πινάκων, εἰς φύλ.

Ὁ ἐνταῦθα Ἀχιλλεὺς Ποστολάκκας τὸ ἐαυτοῦ σύγγραμμα Synopsis numorum veterum Musei Atheniensis. 1878.

Οἱ συντάκται τοῦ ἐνταῦθα ἐκδιδομένου περιοδικοῦ Ἀθηναίου τὸν 5. τόμον αὐτοῦ.

Γεώργ. Χρ. Βάφας τὸ ἐαυτοῦ σύγγραμμα Αἱ Ἀθῆναι ὑπὸ ἱατρικὴν ἔποψιν. 1878.

Τὸ ἐν Ἀμερικῇ Σμιθσώνειον Καθίδρυμα φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον Notes on a collection from the ancient etc. καὶ List of publications etc.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις τὸν Atlas von Athen ὑπὸ Curtius καὶ Kaupert εἰς φύλ. καὶ τὸν Β'. τόμον τοῦ συγγράμματος Olympia, ὡσαύτως εἰς φύλ.

Ἡ ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τοῦ τρίτου τόμου τοῦ Corpus Inscriptionum Atticarum τὸ α' μέρος.

Ὁ ἐν Βιέννῃ καθηγητῆς Conze φυλλάδιον Theseus und Minotaurus.

Τὸ ἐνταῦθα Γερμανικὸν ἀρχαιολογικὸν καθίδρυμα βιβλίον ὑπὸ G. Treu ἐκδοθέν. Hermes mit dem Dionysos knaben, εἰς φύλ. καὶ τὸ περιοδικὸν Mittheilungen d. deutsch. Arch. Institutes.

Ἡ ἐνταῦθα Γαλλικὴ Σχολὴ τὸ ἑαυτῆς περιοδικὸν Bulletin de correspondance hellénique.

Βιβλία ἀγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἑταιρίας.

Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερίς Βερολίνου τοῦ ἔτους 1878.

Die griechischen Vasen, ihr Formen- und Decorations System von Th. Lau. Zweite Haelfte. Leipzig, 1878.

Mommsen Delphica, 1878.

Δωρηταὶ ἀρχαίων.

Οἱ ἐν Ἀθήναις Σπυρ. Μωραΐτης. — Κωνστ. Δεινοκράτης. — Παῦλος Ραζέλος. — Ἀντών. Ζυγομαλάς. — Ἰω. Ἀντ. Γεωργαντάς. — Κωνστ. Δαμιράλης. — Ἰω. Α. Καλούτσης. — Δημ. Πανταζῆς.

Ὁ ἐν Μεσολογγίῳ Δ^ρ Ξ. Νίδερ. — Ὁ ἐν Ἀργεὶ Ἀντών. Καλῆς. — Ὁ ἐν Πάτραις Γεώργ. Ροῦφος. — Ὁ ἐν Κέα Κωνστ. Μάνθος. — Ὁ ἐν Ναυπλίῳ Ἡλ. Ποταμιάνος. — Ὁ ἐν Κουτσοποδίῳ . . . Ἀγγελόπουλος. — Ὁ ἐν Κωνσταντσα Σεβαστὸς Σομμαρίπας.

**Ἀπολογισμὸς τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων λαχείου
κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας περιόδους.**

Α' Περίοδος.

Ἐπωλήθησαν κλήροι 47,807 πρὸς δρ. 3.36 ἕκαστος ἀξίας δρ. 160,6 1.52
ἔξ αὐτῶν εἰσεπρ. μέχρι σήμερον 11 Ἰουλ. 1879 δρ. 143,451.02
ἐκρατήθη προμήθ. παρὰ τῶν πωλητῶν» 14,531.12
ὀφείλονται ἔτι εἰσπράξιμα καὶ μὴ · » 2,649.38
δρ. 160,631.52

ἐδόθησαν εἰς 169 κερδήσαντας κλή-
ρους · · · · δρ. 50,131.44
εἰς κατασκευὴν γραμ-
ματίων, ἔξοδα γρα-
φείου καὶ μισθοῦς
προσωπικοῦ · · δρ. 10,765.45

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ.
Ἐταιρίας ἐκ τῶν μέχρι σή-
μερον γενομένων εἰσπράξεων δρ. 82,554.13
δρ. 143,451.02

Β' Περίοδος.

Ἐπωλήθησαν κλήροι 28,458 πρὸς δρ. 3.36 ἕκαστος ἀξίας δρ. 95,618.88
ἔξ αὐτῶν εἰσεπράχθησαν μέχρι σήμερον · · δρ. 85,635.70
ἐκρατήθη προμήθ. παρὰ τῶν πωλητῶν» 8,686.22
ὀφείλονται ἔτι εἰσπράξιμα καὶ μὴ · » 1,296.96
δρ. 95,618.88

ἐδόθησαν εἰς 162 κερδήσαντας κλή-
ρους · · · · δρ. 28,876.65
εἰς κατασκευὴν γραμ-
ματίων, ἔξοδα γρα-
φείου καὶ μισθοῦς
προσωπικοῦ · · δρ. 6,958.07

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ.
Ἐταιρίας ἐκ τῶν μέχρι σήμε-
ρον γενομένων εἰσπράξεων · δρ. 49,800.98
δρ. 85,635.70

Γ' Περίοδος.

Ἐπωλήθησαν κλήροι 30,370 πρὸς δρ. 3.36 ἕκαστος ἀξίας δρ. 102,043.20

ἐξ αὐτῶν εἰσπραχθήσαν μέχρι σήμερον τὸ ἀντίτιμον γραμ-
ματίων 29,707 δρ. 90,065.94
ἐκρατήθη προμήθ. παρὰ τῶν πωλητῶν" 9,749.48
ὀφείλεται ἀντίτιμον 663 γραμματίων
εἰσπράξιμον καὶ μὴ " 2,227.78
δρ. 102,043.20

ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων ἐδόθησαν εἰς 165 κερ-
δήσαν. κλήρ. μέχρ. σήμε. δρ. 30,919.08
εἰς κατασκευὴν γραμ-
ματίων, ἔξοδα γρα-
φείου, καὶ μισθοῦς
ὑπαλλήλων γρα-
φείου λαχείου μέ-
χρι τέλους ἵανουα-
ρίου 1879 λήξεως
τῆς γ' περιόδου . δρ. 7,580.66

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας ἐκ τῶν μέχρι σήμε-
ρον γενομένων εἰσπράξεων . . δρ. 51,566.20
δρ. 90,065.94

Καθαρὸν κέρδος τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας καὶ τῶν τριῶν περιόδων ἐν συ-
νόλῳ τῆς α' περιόδου δρ. 82,554.13
τῆς β' " " 49,800.98
τῆς γ' " " 51,566.20

ἕκτακτον κέρδος τῆς αὐτῆς περιόδου ἐκ τῶν μὴ πληρωθέν-
των κλήρων καὶ ἄλλων " 4,858.56
δρ. 188,779.87

εἰς τὸ κέρδος τοῦτο περιλαμβάνονται ὁμοίως καὶ
τὰ μὴ ἀπαιτηθέντα κέρδη κλήρων κερδησάν-
των τῆς α' περιόδου 31, ἀξίας δρ. 2,412.38
τῆς β' " 38 " " 2,358.35
τῆς γ' " 35 " " 3,091.31
δρ. 7,862.04

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ἰουλίου 1879.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λαχείου ἐπιτροπεΐα

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ πρόεδρος,

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,

ΕΥΘ. ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ,

Η. Ι. ΠΑΠΑΝΔΙΟΠΟΥΛΟΣ νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.